

เปรียบเทียบสภาวะของงาน แห่งจังหวัดยะลาคับนครพนม

โดย ร.ศ. เอื้อ ธรรมชาติปัก

ในการที่ทางกระทรวงมหาดไทยได้ดำเนินการประชุมอบรมกำนันทั่วประเทศในวัน พ.ศ. 2504 นั้น ผู้เขียนได้มีโอกาสไปร่วมสัมมนาและนำเสนอเรื่องหัวข้อ การปรับเปลี่ยนภูมิปัญญา ให้กับภาคใต้ และการประชุมอบรมกำนันในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในกรณีผู้เขียนได้ทำการ สัมมนาค่าสอนถอดความให้กับนักอนุชัชากลุ่มประชาชนการศึกษาและสารสนเทศและการสัมมนา แต่เพื่อ ที่จะนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับภูมิปัญญาของกำนันมาท่าทางศึกษาอยู่คู่เมื่อร้อยปี ไป

สำหรับในบทความนี้ ผู้เขียนได้เลือกเอาข้อมูลบางชิ้นเกี่ยวกับภูมิปัญญาของกำนันใน จังหวัดยะลาซึ่งเป็นจังหวัดหนึ่งในสิบห้าจังหวัดภาคใต้ และกำนันของจังหวัดนครพนมซึ่งเป็น จังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมารวมไว้โดยละเอียด การที่ผู้เขียนเดินทางศึกษา ภูมิปัญญาของกำนันใน 2 จังหวัดนี้ ก็โดยเหตุผลที่ว่าจังหวัดทั้งสองนี้เป็นจังหวัดชายแดนติดต่อ กับท้องประเทศ และในบริเวณ 2 จังหวัดนั้นก็มีเหตุการณ์ทักษะทบทวนภูมิปัญญาของกำนัน ที่มีอยู่อย่างประเพณีไทยบ้าง เมนเคนคราฟ ซึ่งนับว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจเกี่ยวกับเรื่องการ เมืองและภูมิปัญญา นักภาษาพูดเช่นเดียวกับจังหวัดทั้งสองนี้มีนัดกษัตริย์ค้าง ๆ พอยะเป็น ตัวแทนของภาคทั้งสองนี้ให้ ทั้งนักเพ้อฝันผู้ศึกษาบทกวีน้ำเสียง ใช้ความรู้ ความคิดอ่าน ที่ได้รับจากเรื่องนี้ไปใช้ชีวิตราย (apply) กับสภาวะของจังหวัดนั้น ๆ ในภาคทั้ง 2 นี้ได้ด้วย จริงอยู่ แม้ว่าสภาพทางภูมิศาสตร์ที่แวดล้อมโดยดินพื้นเมืองของทั้งสองจังหวัดนี้จะไม่ เหมือนกันมาก แต่เฉพาะเรื่องกำหนดนัดค้างก็อยู่ภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน และกำนัน นับบทนาททางการปักคร่องเหมือนกัน พอกล่าวที่จะหมาย喻ขึ้นมาพิจารณาศึกษาในเรื่อง เปรียบเทียบกันได้

เรื่องที่จะทำการศึกษาถึงภูมิปัญญาของกำนันในสิบห้าจังหวัดนั้น ก็จะทำการศึกษาในเรื่องที่สำคัญ ซึ่งเกี่ยวกับเหตุผลที่กำนันเข้ามามีบทบาทช่วยในการรัฐบาลประเทศไทย อยู่ของกำนัน ระยะการ

ดำเนินการที่ดิน ผู้ใหญ่บ้าน ระดับการศึกษา ฐานะของกันน์ ตลอดจนความเชื่อในอิทธิพล และการปฏิบัติงานตามหน้าที่

กันน์ที่ใช้ในการศึกษาครองภารกิจอาชันกันน์ที่มารับการประชุมอบรมเป็นเกณฑ์ จังหวัดยังตามกันน์ 45 คน เข้าประชุม 44 คน ทำการเก็บข้อมูลได้ 42 คน คิดเป็นร้อยละ 93.33 ของกันน์ทั้งหมด ส่วนกันน์จังหวัดคุณภาพนี้จำนวน 75 คน เก็บข้อมูลได้ 62 คน คิดเป็นร้อยละ 82.66 ของกันน์ทั้งหมด นับว่าผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาครองมากพอที่จะใช้เป็นตัวแทนของแต่ละจังหวัดเพื่อผลเป็นที่เชื่อถือได้

ก่อนอนับที่กษานะในสำเร็จดังด้วยดี หากผู้เขียนไม่ได้รับความอนุเคราะห์ในการช่วยเหลือแนะนำในการสร้างแบบคำสอนตาม แบบสัมภาษณ์ อาจารย์ ดร. อมร วัฒนาศัย อาจารย์ ดร. ศักดิ์ พลสุขนันต์ อาจารย์ชั้นดี มนตรี นายนฤดิษฐ์ ผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยผู้อำนวยการประชุมกันน์ แต่เจ้าหน้าที่เดียวที่ชี้แจ้งได้ให้ความช่วยเหลือ ความตระหนูกทุกประการ ตลอดจนกันน์ทุกๆ ท่านที่ให้ความร่วมมือ ด้วยเป็นอย่างดี ผู้เขียนขอขอบคุณที่ได้รับความช่วยเหลืออย่างดี ณ ที่นี้

บทนำ

กันน์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญและเป็นตัวจักรสำคัญในการที่จะช่วยให้การบริหารราชการในส่วนภูมิภาคโดยเฉพาะระดับหมู่บ้านและตำบล ซึ่งเป็นรากฐานของการบริหารราชการของประเทศไทยทั้งประเทศให้สำเร็จด้วยไปด้วยคุณธรรมที่ประเสริฐมาก กันน์ที่ประเทศไทยมีอยู่ 4,616 คน¹ ด้านผู้ใหญ่บ้านเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด และติดต่อกับประชาชนอยู่เป็นประจำ แต่ท่านคงเดิมกันน์ประจำนักศึกษาศึกษาดูงานนักศึกษา ผู้ใหญ่บ้านอยู่เสมอ เมื่อรัฐธรรมนูญก่อตั้งรัฐบาลมา ผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่ได้รับทราบเหตุการณ์ต่างๆ ในกันน์ผู้ใหญ่บ้านก็เป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองบุคคลแรกที่ได้รับทราบเหตุการณ์ต่างๆ ในท้องที่แต่ละน้ำมาต่อกันทางราชการ และเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่รับภาระ รับคำตั้งจากทางอำเภอและ

¹ แผนเอกสารเรื่องเกี่ยวกับกันน์ผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. 2504 ของแผนกปลัดกระทรวงท้องที่ กองการป้องกันและรักษาความมั่นคงภายใน

ทางราชการมาตุ่นประชานในชนบทซึ่งมีจำนวนกว่า 22,497,724 คน² ประมาณ 88% ของพดเมืองทั้งประเทศ ประชาชนส่วนใหญ่ต้องอยู่ในเขตหมู่บ้านและดำเนินชีวิตอย่างภายในเขตปักครองของกำนันผู้ใหญ่บ้าน จึงเห็นได้ว่า กำนันท้องทั้งประเทศนั้นมีบทบาทต่อการบริหารราชการแผ่นดินมากเพียงไร

ก่อนหน้าจะศึกษาถึงสภาวะของกำนันในจังหวัดยะลาและจังหวัดนครพนม ผู้เขียนมีความจำเป็นที่จะศึกษาถึงตัวตนของสำนักผู้นำงประภารัฐเกี่ยวกับสภาพของจังหวัดทั้งสองนั้นที่เกี่ยวกับตัวตนของประเทศไทย พอดเมือง ชาวอีสป การศึกษา การบริหารพล势ั่งเชบ เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้อ่านเข้าใจถึงสภาวะของกำนันทั้งสองจังหวัดได้ดียิ่งขึ้น

จังหวัดยะลา

จังหวัดยะลาเป็นจังหวัดหนึ่งในสี่จังหวัดภาคใต้ ซึ่งมีพื้นเมืองส่วนมากนับถือศาสนาอิสลามซึ่งทางราชการเรียกว่า “ไทยอิสลาม” จังหวัดคนมายานาเชือกที่สหัสหันต์ต่อต้านกับข้าหลวง ข้าหลวงมายา และข้าหลวงโคงาโพธิ์ จังหวัดบีทูน ที่ศรีราชาติศรีบูรี เป็นรัฐ แต่รัฐไทรบุรี ของตุหันซ์รัฐมาราชา ที่ศรีราชาติศรีบูรี เป็นรัฐ ข้าหลวงบากะรี จังหวัดราษฎร์ ที่ศรีราชาติศรีบูรี เป็นรัฐ ข้าหลวงเทพา ข้าหลวงซะบ้ายอัย จังหวัดสิงขรา และศรีบูรี ไทรบุรีของตุหันซ์รัฐมาราชา

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง ภูเขา ป่าดิบ มีพืชพรรณตามทางเดินด้วยพอกที่จะใช้ในการทำนาได้ ตามรายงานของทางราชการต่อว่า จังหวัดยะลาพื้นที่ประมาณ 4,716 ตารางกิโลเมตร มเนื้ที่ทำประทายเป็นส่วนใหญ่พื้นที่ประมาณ 196,663 ไร่ เมื่อทนาประมาณ 70,000 ไร่³

เขตการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 อำเภอ 47 ตำบล 236 หมู่บ้าน และมีเทศบาล 2 แห่ง

พอดเมือง พอดเมืองของจังหวัดยะลาสำหรับกรุงศุทธิาย เมื่อ พ.ศ. 2503 มีพื้นเมืองทั้งสิ้น 131,839 คน เป็นชาย 66,842 คน หญิง 64,997 คน ในจำนวนนี้เป็นคนไทยทั้งหมด

² รายงานเมืองที่น้ำของสำนักงานสถิติอย่าง เพลงเพร่เมื่อ 6 ก.ย. 2508 ซึ่งได้นำมาลงพิมพ์ใน “ปักผัง” ลักษณะสาร ปีที่ ๖ ฉบับที่ 20-24 กันยายน 2503. หน้า 87,88.

³ รายงานแผนกจังหวัดยะลา พ.ศ. 2503. หน้า 5

ค่าเสื่อมตามเตี่ยประมาณร้อยละ 71 คน ผู้สูงอายุทั้งหมด 22 คน นักเรียนเบนดอน
ต่างด้าวเชื้อชาติคน แรก ฝรั่ง ประมาณร้อยละ 7 คน⁴

อาชีพ อาชีพส่วนใหญ่ของพ่อเมืองของจังหวัดยะลาประกอบการเกษตร ในการทำ
ธุรกิจทาง ล้วนจะมี การทำนา ค้าขาย และการทำเหมืองแร่ แต่พื้นที่ใน
ของภาคการทุกประเทศกล่าวได้ว่า “มาจากการไม่น้อยกว่า 90%”⁵ และ “ยอดรวม
รายได้ของแผ่นดินทุกประเทศของจังหวัดยะลาในปี พ.ศ. 2502 ให้จำนวน 15,211,081.50
บาท”⁶

การศึกษา ของพ่อเมืองของจังหวัดนี้เปรียบเทียบกับจังหวัดในภาคอื่นเดียวกัน
มาก “เช่นในปี พ.ศ. 2490 มีเด็กคนอ่านหนังสือของประมาณ 11% เมื่อเปรียบเทียบกับ
จำนวนคนอ่านหนังสือออกห้าประเทศไทย 40%”⁷ ต่อมาในการสำรวจในปี พ.ศ. 2499 “คิด
เดพะคนที่มายุ่งเกิน 10 ปีขึ้นไป มีคนอ่านหนังสือออกเขียนได้ (literate) ห้าประเทศไทย 67%”⁸
แต่สำหรับตัวเด็กยกเว้นของจังหวัดยะลาโดยเฉพาะไม่สามารถค้นหาได้ แต่จากการ
ประมาณว่าราชบูรณะของจังหวัดยะลาอยู่ 10 ปีขึ้นไป อ่านออกเขียนได้คงไม่เกิน 40%
ของประชากร ถ้าการจะประมาณนูก็คงต้องก้าวหนึ่งให้การศึกษายังตามมาก ทั้งนี้เพราจะเดิน
ประชาราชไทยอย่างตามที่เป็นชนเผ่าที่ส่วนมากไม่ยอมเรียนหนังสือไทยแต่ยอมส่องดูหัว丹ไป
เรียนในป่อนaise ซึ่งเป็นโรงเรียนทางศาสนา และด้วยเหตุที่ระดับการศึกษาของพ่อเมือง
ของจังหวัดนี้ด้อยมากนั้นเอง ผู้อ่านจะได้เห็นในบทอ้างว่า ก้านบ้างคนซึ่งเป็นคนไทย
อีกจำนวนมาก พอเขียนอ่านภาษาไทยไม่ได้เลย อย่างมากก็เพียงเช่น โค้กขอของคนอย่างเท่านั้น
ตน ตั้งให้ก่อตัวอามาแล้วๆ ตัวเขาก็เกียจกันจะตอบของผู้อ่านออกเขียนให้ของจังหวัดยะลาไม่
สามารถหาได้ แต่ผู้เขียนก็ไหนาเป้าตัวเด็กที่เกียจกันการสำรวจในปี พ.ศ. 2500 นั้น

⁴ Ibid., หน้า 7

⁵ รายงานแผนกสรรพากรจังหวัดยะลา พ.ศ. 2502, หน้า 8

⁶ กรมสรรพากร, รายงานประจำปี พ.ศ. 2502, หน้า 122-123

⁷ มนัส ชุมสาย, ประวัติการศึกษาภาคบังคับในไทย (พะนก : ร.พ. ต้าวจ, 2498.), หน้า 140

⁸ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รายงานประจำปี 2504 ถึง พ.ศ. 2503 และ พ.ศ. 2500, ส่วนที่ 3 (พะนก : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและ
ชาติ, 2503.), หน้า 102

เป็นการดำเนินงานผู้มีสิทธิขอออกเสียงเดือกดังข้างต้นการศึกษาชนประณมศึกษาของแต่ละจังหวัดตามที่ดังหัวข้อต่อไป เพื่อเกี่ยวกับการเดือกดังต่อมาซึ่งก่อให้แก่ภาระภาษากลางๆ ของบ้านนาที่เกี่ยวกับการเมืองการปกครองมาก ปรากฏว่าจังหวัดยะลาผู้คนประณมศึกษา จำนวนประมาณ 6,240 คน หากจะเปรียบเทียบกับจำนวนพดเมืองของจังหวัดยะลาซึ่งต่อๆ กันในปี พ.ศ. 2499 มีจำนวน 125,191 คน ก็จะเห็นได้ว่ามีจำนวนผู้มีสิทธิ์ขอออกเสียงเดือกดังข้างต้นประณมร้อยละ 5 ของจำนวนพดเมืองทั้งหมดเท่านั้น

ภาษา ภาษาที่พูด ชาวไทยอิสตามพูดภาษาสามัญท้องถิ่นเป็นภาษาทั่วไป ชาวไทยอิสตามต่อนำจากพูด เวียน ช้าน ภาษาไทยไม่ได้ ตั้งนั้น ภาษาสามัญจึงเป็นภาษาที่จำเป็นต้องใช้ในท้องถิ่นไม่ว่าในวงการค้าหรือวงราชการ โดยเฉพาะในระดับอุ่นๆ ก่อ ต่อๆ กัน ราชการข้ามประเทศ ญี่ปุ่นภาษาสามัญนำจากพูดภาษาสามัญได้ ซึ่งเป็นการช่วยเหลือให้การติดต่อราชการกับชาวไทยอิสตามต่อๆ กันอย่างเรียนรู้และต้องใช้ภาษาไทย ยังเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดอุปสรรคทางด้านการศึกษาของจังหวัดนี้

จังหวัดนครพนม

จังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นจังหวัดชายแดนตงอยุธยาแม่น้ำโขงตรงกันข้ามกับเมืองท่าแขก เมืองสุวรรณเขต และหมู่บ้านของประเทศไทย 120 หมู่บ้านน้ำเขอกที่เห็นชื่อคือจังหวัดหนองคาย ที่ศูนย์จังหวัดอุบลราชธานี ที่ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดสกลนคร ที่ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดรัตนโกสินทร์ แม่น้ำโขงและเมืองท่าแขกของประเทศไทย 120

ลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงมีแม่น้ำมูลประปา แม่น้ำบึงใช้เป็นที่ทำการต่อจังหวัดนครพนมพื้นที่ทางภูมิประเทศ 9,749 ตารางกิโลเมตร น้ำเนื้อท่าประโภชันเป็นเนื้อที่ทางภูมิประเทศ 501,727 ไร่ เพย์ท์ส่วนภูมิประเทศ 9,523 ไร่ และเนื้อที่ไร่ป่าตูกพืชทั่วๆ ภูมิประเทศ 68,299 ไร่⁹

⁹รวมรวมจากน้ำพื้นประดับและสภาพท้องที่ของอันเดือนต่างๆ พ.ศ. 2501 ของแผนกปกครองท้องที่ กองการปกครอง กรมมหาดไทย

เขตการปกครอง แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 73 ตำบล และ 788 หมู่บ้าน นิเทศนาด้วย 1 แห่ง

ผลเมือง คามภารต์กรุงเมือง พ.ศ. 2499 จังหวัดนราธิวาสพัฒนาณ พื้นที่ 375,529 阡 เป็นชาย 185,169 阡 หญิง 190,359 阡 พัฒนาณต่อน้ำกับเมืองไทย นับถือพุทธศาสนา นักนิตย์ต่างด้าวซึ่งต่อน้ำมากเป็นเชื้อชาติบุรุษ เชื้อชาติอนันดาจันทน์ต่อน้ำขึ้น รวมกันต้องด้าวมีประชาณ 18,454 阡 ระดับการศึกษาของพัฒนาณอยู่ในระดับต่ำ ไม่มีสถาปัตยกรรม ศึกษาทุกด้านได้แน่นอน แต่ก็พิจารณาดูค่ากากการต่อภารต์ในปี พ.ศ. 2500 ยังเป็นการต่อภารต์ด้านอนุญัติที่ขอออกเสียงเดอกหงหงวนปะกนศึกษาต่อ ปรากฏว่า นผู้จบปะกนศึกษาจำนวน 93,291 阡¹⁰ คิดประมาณ 25 % ของพัฒนาณทั้งหมด

อาชีพ พัฒนาณต่อน้ำใหญ่ประกอบอาชีพทางเกษตรกรรม นการท่านาเบื้องอาชีพ หลัก นการท่าไร่ ท่าสูน เตียงตัว จับป่า เป็นต้น แต่การค้าขายอยู่ในกิจมือของชน ต่างด้าว รายได้ของแผ่นดินทุกประเภททุกฝ่ายเก็บให้ในปี พ.ศ. 2503 จำนวน 3,302,536.31 บาท¹¹

ตารางแสดงข้อมูลเปรียบเทียบของจังหวัดยะลาและจังหวัดนราธิวาส

รายการ	ยะลา	นราธิวาส	หมายเหตุ
เนื้อที่			
นา	4,710 ตร. กม.	9,749 ตร. กม.	ที่จดแสดงว่าไม่ทราบ
สวนยางพารา	70,000 ไร่	501,727 ไร่	หรือไม่มีผลลัพธ์ตามที่
สวนและไร่	196,663 ไร่	—	
เขตการปกครอง			
อำเภอ	5	8	
ตำบล	47	73	
หมู่บ้าน	236	788	
นิเทศนา เมือง	1	1	
ตำบล	1	—	

¹⁰Ibid.

¹¹กรมสรรพากร, *op. cit.*, หน้า 122

รายการ	ประชา	นครพนม	หมายเหตุ
<u>จำนวนพลเมือง (พ.ศ. 2499)</u>	125,191 คน	375,528 คน	
ชาย	64,520 "	185,169 "	
หญิง	60,671 "	190,359 "	
<u>ศาสนาที่พลเมืองนับถือ</u>			
พุทธ	22 %	—	พลเมืองซึ่งหัวดุมครพนม นับถือศาสนาพุทธ
อิสลาม	71 %	—	
ไม่ทราบ	—	—	
<u>พลเมืองต่างด้าว</u>	7 %	6 %	พลเมืองต่างด้าวของจัง- หวัดยะลาส่วนมากเป็นชน ชาติจีน แต่ของจังหวัด นครพนมเป็นชนชาติญวน ไม่ทราบ
<u>การศึกษา อ่านออกเขียนได้ (literate)</u>	—	—	
จำนวนผู้มีศักยภาพเรียนได้ในปัจจุบัน			
ประมาณศักยภาพทั้งจังหวัดตามการสำรวจ			
ในปี พ.ศ. 2500	6,420	93,291	
คิดเป็น % ของพลเมือง	5 %	25 %	
<u>รายได้</u>			
รายได้ของแผ่นดินทุกประเภทในปี พ.ศ. 2502	15,211,081.50	3,302,536.31	จังหวัดยะลา ภัยอากรทุกประเภทมา จากชาวพาราไม่น้อยกว่า 90 % ของทั้งหมด
<u>อาชีพ</u>			จำนวน % ไม่ทราบ
<u>ภาษาพูดประจำท้องถิ่น</u>	ทำส่วนใหญ่เป็นหลัก ภาษาแม่อยู่เป็นภาษา ที่ 1 ภาษาไทยเป็น ภาษาที่ 2	ทำนาเป็นหลัก	

บทที่ 1

การเข้ารับตำแหน่งกำนัน

1. คุณสมบัติ

การตั้งกำนันนน นายอำเภอเป็นประธานท่าการประชุมผู้ใหญ่บ้านในตำบลนนน เด็ก
ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งคนใดในตำบลนนนเป็นกันน เมื่อผู้ใหญ่บ้านต้องมากที่มาประชุมเดอก
ผู้ใหญ่บ้านผู้ใดແຕ้้ นายอำเภอจะรายงานไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอหนังสือสำคัญ

ให้ดังผนนเป็นก้านนไบเย็นหดกส្រាន ก้านนจงท้าหาท 2 หนาท กอ หนั่งໃນສ្រានដូរឲយោបាន
ໃនអ្នបានទីកន្លែង និងបើការងារទាំងពីនេះ ឬ ឯុទ្ធនេះបើកតួលាការទាំងអារម្មណា
នូកការការងារយើងទាត់បែនគ័រពនីការងារនៃក្រសួងការងារ

ការក្សួយណាយໄនិតិបុញ្ញលិត្តវិវាទរួមទៅជាបុណ្យបានទាំងអ្នបានទីកន្លែង
ទៅក្នុងក្រសួងការងារ និងការងារបុញ្ញលិត្តតាមនិរការទាំងពីនេះដូចរួមទាំងពីនេះ
2457 កំពើយោងដែលបានបុញ្ញលិត្តនៅក្នុងក្រសួងការងារ 12 ថា “ឯុទ្ធនេះបើកឯកសារនៃក្រសួងការងារ
សម្រាប់គឺជាបុណ្យបានទីកន្លែង

- (1) បើការងារបាន និតិបុញ្ញលិត្តទៅជាបុណ្យបានទីកន្លែង
- (2) ប្ររាប់ការងារដែល និតិបុញ្ញលិត្តបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (3) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែងបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (4) បើការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (5) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (6) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (7) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (8) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (9) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង
- (10) និតិបុញ្ញលិត្ត និងការងារបានបុណ្យបានទីកន្លែង

¹² ព្រមទាំងបុញ្ញលិត្តតួនាទីក្រសួងការងារ 2457 មាត្រា 12 រាជក្រឹតាភេកម្ម លំនៅ 31
(រាជក្រឹតាភេកម្ម 2457) អល់ 229

ตั้งนั่งที่นี่ให้ไว้ ก้านนังคงคงมีคุณสมบัติครบถ้วนตามนัยของกฎหมายซึ่งก่อตัวมาแต่เดิม เพราะผู้ที่จะเป็นกำนันให้นั่งจะต้องให้รับเดือกดังโดยตรงจากราษฎรให้เป็นผู้ใหญ่บ้านก่อน แล้วบรรดาผู้ใหญ่บ้านจึงมาเดือกด้วยให้กันหนึ่งเป็นกำนันในตำบลดูนังคั่งก่อตัวมาแต่เดิม การเดือกดังงานดูนังเป็นการเดือกดังทางข้อมูล แต่การเดือกดังผู้ใหญ่บ้านเป็นการเดือกดังทางตรงโดยราษฎร ซึ่งอาจจะมีผู้สืบมรดกแบบแข็งแยงขันรับเดือกดังเป็นผู้ใหญ่บ้านกันหมู่บ้านและหมู่บ้าน แต่บางหมู่บ้านนหางราชการและราษฎรจะต้องขอร้องให้ผู้ช่างราษฎรเคารพนั่งถอยในหมู่บ้านนเป็นผู้ใหญ่บ้าน หงนเดือกดังกษัณะของทองท้องที่ต้อง ๆ กันไป ท้องที่ ๆ เจริญและด้วยอนุมัติการแข่งขันกันบ้างมากกว่าท้องที่ซึ่งยังห่างไกลความเจริญ โดยปกติที่จะเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือก้านนนเป็นผู้แข่งเบนท์เคารพนักดื่องราษฎรในหมู่บ้านน และมีวิธีทางครอบครองที่พอกการ จากการศึกษาดังลักษณะใจที่ยกนำให้บุคคลมาสมัครหรือขอนรับตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้านจะพิจารณาได้จากตารางข้างต้น

2. มูลเหตุจุงใจ

ข้อมูลข้างต้นได้มามาจากการสอบถามตามกำนัน โดยให้กำนันตอบข้อสอบถามตามแบบเดือนน้ำภาคตะวันออกโดยถอดว่า แต่ละมูลเหตุจุงใจนั้นค่าແเน 1 คะแนน และผลสรุปค่าศึกษาได้จากตารางที่ 1 ข้างต้น

ตารางที่ 1 แสดงมูลเหตุจุงใจให้บุคคลเข้ามารับตำแหน่งกำนันผู้ใหญ่บ้าน

รายการ	ระดับ		นคทรพน	
	จำนวนคะแนน	ร้อยละ	จำนวนคะแนน	ร้อยละ
1. ต้องการช่วยเหลือหางราชการ	40	28.56	47	31.12
2. ราษฎรขอร้องให้เมิน	34	24.46	45	29.30
3. หางราชการขอร้องให้เมิน	26	18.48	5	3.31
4. สมัครใจเมินเอง	27	19.42	1	0.66
5. เมินตำแหน่งไม่เกี่ยวติดคนบันดือ	8	5.75	33	21.86
6. มีอันขาดหน้าที่มากกว่าราษฎรธรรมชาติ	4	2.86	20	13.25
รวม	139	100.-	151	100.-

หมายเหตุ: กำนันขาดนคทรพนไม่ตอบคำถาม 1 คัน

พิจารณาจากตารางแล้ว จะเห็นได้ว่า ผู้มารับคำแนะนำเป็นกันต่อเนื่องมากในจังหวัดทั้งสองให้เหตุผลว่า ต้องการช่วยเหลือทางราชการในการบริหารประเทศ ซึ่งกันน้อยของจังหวัดยะลาได้ให้คะแนนสูงสุดไว้ รวม 40 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 28.56 ของคะแนนทั้งหมด กันน้อยของจังหวัดนครพนมให้คะแนนต่ำสุดรวม 47 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 31.12 ของคะแนนทั้งหมด ซึ่งพิจารณาดูเบื้อร์เขียนที่ของคะแนนแต่ละหน้า ใกล้เคียงกันมากและเป็นคะแนนรวมที่มีเบื้อร์เขียนตั้งตุ่นตัวย มุตเหตุอยู่ใจสำคัญของตั้งไม่ถูก รายชื่อในหมู่บ้านนี้ อาจร้องให้ช่วยเป็นหัวหน้าในตำบลแห่งผู้ใหญ่บ้าน ล้วนคำแนะนำที่เป็นคำแนะนำที่ได้รับแต่งตั้งในภายหลัง

การพิจารณาโดยทั่วไป บางท้องทันทางราชการ (เช่นนายอําเภอ ปลัดอําเภอ) ต้องขอร้องให้ราษฎรเมืองใหญ่บ้าน กันน้อย ซึ่งพิจารณาจากคำตอบของกันน้อยของจังหวัดยะลา ซึ่งให้คะแนนต่ำสุดเหตุผลของตน 26 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 18.48 ของคะแนนทั้งหมด กันน้อยจริงคือกันน้อยของตัวเอง ใจด้วย (เช่นจังหวัดยะลา) แค่พิจารณาลงกำหนดจังหวัดนครพนมได้ให้เหตุผลตรงกันชาม ซึ่งเรื่องนักขอนอยู่กันต่อกันของแต่ละท้องที่ด้วย ยกเว้นหนึ่งท่านสังเกตจากการได้เป็นกันน้อยก่อความเกียรติเป็นที่หนึ่ง ซึ่งกันน้อยของจังหวัดนครพนมให้คะแนนต่ำสุด โดยให้คะแนนต่ำสุดด้วย รวมคะแนนได้ 33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 21.86 ซึ่งเป็นคะแนนเดือนหนึ่ง ในต้องของคะแนนทั้งหมดคือ

ล้วนเหตุผลของ ผู้นี้ เป็นล้วนที่ได้รับคะแนนต่ำสุดน้อย ซึ่งจะพิจารณาศึกษาได้จากตารางนี้เอง

3. การเริ่มเข้ารับคำแนะนำผู้ใหญ่บ้าน

คังกอกล้ามมาแล้วว่า กันนันเดือกตั้งมาจากผู้ใหญ่บ้าน และผู้ที่ได้รับเดือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านและกันนัน โดยปกติเป็นบุคคลที่ราชชูรในหมู่บ้านหรือตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและกันนัน โดยปกติเป็นบุคคลที่ราชชูรในหมู่บ้านหรือตำบลคนใดคนหนึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้านและกันนัน ให้เด่นจากบุคคลอื่นๆ ไปในหมู่บ้านหรือตำบลนั้น และถ้าบันทึกต้องของกันนันผู้ใหญ่บ้านมีภาระเป็นผู้ดูแลอาชีพด้วย ชาวบ้านจึงมองจะเรียกตัวพกานน หากกันนันได้รับดุลกันนัน

หากจะพิจารณาค่าตอบแทนอย่างหมาย เกี่ยวกับการเดินทาง “ผู้ที่จะได้รับเดินทางเป็นผู้ให้ญบ้านนัดจะต้องบรรยายถึงภาระและภาระแต้ แต่เมื่ออายุไม่เกินหกสิบปี”¹³ กรณัมน์ผู้เขียนได้ศึกษาพิจารณาถึงเรื่องที่ว่าก่านนี้ได้รับเดินทางแต่เริ่มเมื่อกันนั้นเมื่ออายุเท่าใด ผู้เขียนก็มีความจำเป็นจะต้องศึกษาถึงการเริ่มเข้ารับตำแหน่งผู้ให้ญบ้านของก่านนั้นด้วย เพราะตำแหน่งทงต้องมีความตื้นพ้นรักกันดังกล่าวมาแล้ว

ตารางที่ 2 แสดงระดับอายุในการเริ่มเข้ารับตำแหน่งผู้ให้ญบ้านของก่านนั้น

อายุ	ขัลล		นศรพน		หมายเหตุ
	จำนวน	ปอร์เซ็นต์	จำนวน	ปอร์เซ็นต์	
ต่ำกว่า 20	—	—	1	1.60	1. ผู้ที่อาจบรรลุนิติภาวะ
21 – 25	3	7.14	6	9.67	ได้โดยการสมรสแล้ว
26 – 30	10	23.81	11	17.74	2. อายุตัวเฉลี่ยของผู้เข้า
31 – 35	13	30.95	18	29.03	รับตำแหน่งผู้ให้ญบ้านของ
36 – 40	11	26.19	17	27.42	ก่านนั้นจังหวัดยะลา อายุตัว
41 – 45	4	9.52	8	12.91	เฉลี่ย 34 ปี ของจังหวัดนคร
46 – 50	—	—	—	—	พนม 34 ปี จำนวนเฉลี่ยเท่ากัน
51 – 55	1	2.38	—	—	
56 – 60	—	—	1	1.61	
	42	100.—	62	100.—	

จากข้อมูลข้างบนจะเห็นได้ว่าผู้ที่ได้รับเดินทางเข้าเป็นผู้ให้ญบ้านในจังหวัดทั้งสองนี้ ผู้ที่ได้รับเดินทางเป็นผู้ให้ญบ้านมากที่สุด เป็นผู้ชายอายุระหว่าง 31 – 35 ปี ซึ่งจังหวัดยะลา จำนวน 13 คน ก็คือเป็นรายจด 30.95 ของทั้งหมด ส่วนจังหวัดนครพนมมีจำนวน 18 คน ก็คือเป็นรายจด 29.03 ของจำนวนทั้งหมด นับว่าเป็นปอร์เซ็นต์ของตัวเดียวกับจังหวัดพึ่งกัน เดียวกันอย่างเท่ากัน

หากจะพิจารณาให้ละเอียด些ไปอีก ก็จะเห็นได้ว่า ผู้เข้ารับตำแหน่งผู้ให้ญบ้านนั้น ต้องมากเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 26 – 40 ปี จังหวัดยะลาจำนวน 34 คน ก็คือเป็นรายจด 80.95 ของทั้งหมด จังหวัดนครพนมมีจำนวน 46 คน ก็คือเป็นรายจด 74.19 ของจำนวนทั้งหมด

¹³ Ibid., มาตรา 12 (2)

4. การเริ่มเข้ารับตำแหน่งก้านน

ตั้งแต่มาแต้จว่าการเข้ารับตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านก็มีกำหนดนัดส่วนเกี่ยวข้องกันมาก เพราะผู้ใหญ่บ้านบางคนเมื่อได้รับการแต่งตั้งแล้ว (กรณีเดือดคงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านในหมู่บ้านที่ก้านนกันเพิ่มออกไป) ต้องมาอภิเษกในหมู่บ้าน ก็อาจจะได้รับเดือดคงเมื่อก้านนกด้วยเช่นเดียวกัน ดังต่อไปนี้ ดังนั้นจึงต้องการที่จะพิจารณาถึงระดับอายุของผู้ที่เริ่มเป็นก้านนด้วยเพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับระดับอายุของผู้ที่เป็นผู้ใหญ่บ้าน ตั้งตารางข้างต่อไป

ตารางที่ 3 แสดงระดับอายุผู้เริ่มเข้ารับตำแหน่งก้านน

อายุ	ยะลา		นครพนม		หมายเหตุ
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	
21 – 25	2	4.76	2	3.23	อายุถ้วนเฉลี่ยของผู้เริ่มเข้ารับตำแหน่งก้านนประจำปี
26 – 30	4	9.52	9	14.52	รับตำแหน่งก้านนประจำปี
31 – 35	9	21.43	14	22.58	ของปี 39 ปี
36 – 40	11	26.19	16	25.80	ของปี 38 ปี
41 – 45	8	19.05	9	14.52	ชั้นจำนวนเฉลี่ยกับ
46 – 50	5	11.91	6	9.67	แทนจะไม่แตกต่างกันเลย
51 – 55	3	7.14	4	6.45	
56 – 60	—	—	2	3.23	
	42	100. –	62	100. –	

จากการศึกษาข้างบนจะแสดงให้เห็นว่า ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเดือดคงให้เป็นก้านนมากที่สุดหนึ่งคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 36-40 ปี ซึ่งคือเดือนสุดคงเปอร์เซ็นต์ของจังหวัดทั้งสิ้นก็คือ 26.19% ของจำนวนทั้งหมด นครพนมที่สูงคือดังนี้ คือ ยะลามีจำนวน 11 คน คือเป็นร้อยละ 26.19 ของจำนวนทั้งหมด นครพนมที่ 16 คน คือเป็นร้อยละ 25.80 ของจำนวนทั้งหมด และแนวโน้มเรื่อยๆ ลดลงตามไปเรื่อยๆ ของอายุผู้ที่รับเดือดคงเป็นผู้ใหญ่บ้านมากที่สุดอยู่ระหว่าง 31-35 ปี ซึ่งน่าจะเป็นข้อชนวนที่ทำให้ก้อนหง่านว่า ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเดือดคงเป็นก้านนมาก ส่วนผู้ที่มีอายุเดียวกันกับผู้ที่รับตำแหน่งก้านนสูงกว่า ผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับเดือดคงเป็นก้านนนั้นส่วนมาก เป็นผู้ที่มีอายุเดียวกันกับผู้ที่รับตำแหน่งก้านนนั้นส่วนมาก ยังเห็นได้ว่ามีระดับอายุสูงกว่าผู้ใหญ่บ้านค่อนข้าง และในหัวขอระดับอายุเดียวกันของผู้ที่รับตำแหน่งก้านนก็สูงกว่าของผู้ใหญ่บ้านค่อนข้าง

หากจะพิจารณาถึงส่วนมากแต่ก็จะเห็นได้ว่า ผู้ได้รับเดือกดังเบนกานนนคือราษฎร์ ส่วนมากมีอายุระหว่าง 31-45 ปี ซึ่งจังหวัดขะโถมจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 66.67 ของจำนวนทั้งหมด จังหวัดนครพนมมีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 62.90 ของจำนวนทั้งหมด

5. ระยะเวลาต่อเนื่องผู้ให้ญี่บ้าน

เพื่อที่จะได้ศึกษาพิจารณาให้ละเอียดก็ต้องวิเคราะห์ ภัยในการท่องเที่ยว กារนักบูรพาที่เดินเมือง ให้รับเดือกดังเบนผู้ให้ญี่บ้านแต้ว ซึ่งรายงานเท่าไคร่ต่อมาถึงได้รับเดือกดังเบนกันนน ก็จะพิจารณาศึกษาได้จากข้อมูลในตารางดังไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงระยะเวลาที่กันนนได้รับเดือกดังให้ท่าน้าทผู้ให้ญี่บ้านก่อน
ที่จะรับแต่งตั้งเบนกันนน

ระยะเวลา	ระยะเวลา		นครพนม		หมายเหตุ
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	
ต่ำกว่า 1 ปี	6	14.28	20	36.36	1. จำนวนจากนครพนม ไม่ครบคำถานนจำนวน 7 คน
1 - 5	23	54.28	18	32.73	2. ระยะเวลาที่กันนนได้รับเดือกดังให้ท่าน้าทผู้ให้ญี่บ้านก่อน ที่จะรับแต่งตั้งเบนกันนน
6 - 10	6	14.28	10	18.18	
11 - 15	4	9.52	5	9.09	
16 - 20	2	4.76	1	1.82	
21 - 25	1	3.38	1	1.82	
	42	100. -	55	100. -	

จากตารางจะเห็นได้ว่ากันนนส่วนมากเมื่อได้รับเดือกดังให้เบนผู้ให้ญี่บ้านแต้ว ต่อมาได้รับเดือกดังเบนกันนนจำนวนนี้จะมีขึ้นทันทีทันใดโดยไม่ต้องรออยู่ก่อนจะได้รับเดือกดังเบนกันนน มีระยะเวลา 1-5 ปี มากที่สุด ในจำนวนนี้ จังหวัดขะโถมจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 54.28 ของจำนวนทั้งหมด จังหวัดนครพนมมีจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 32.73 ของจำนวน 55 คน ทั้งหมด (เพริมาณที่กันนน 7 คน ไม่ครบคำถอนมาก่อน)

ส่วนผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ไม่ถูกบังคับ แต่ได้รับเดือนคงให้เป็นกำหนด จังหวัดจะดำเนินการด้วย
จำนวน 6 คน คือเป็นรายละ 14.28 รายจำนวนทั้งหมด จังหวัดนี้ควรพนมน้ำจำนวน 20 คน คือเป็น
รายละ 36.36 รายจำนวนทั้งหมด ซึ่งขออนุมัติไว้ขอรับรายชื่อสิ่งที่ควรดำเนินการน้ำทางท่านได้
รับเดือนคงให้เป็นผู้ใหญ่บ้านอยู่ปฏิบัติหน้าที่เพียงไม่ถูกบังคับ หรือรวมเพียงไม่ก่อให้เกิดในด้าน^๔
น้ำของเด็กชาติจะได้รับเดือนคงเป็นกำหนดเดียวกัน ดังแสดงให้เห็นชื่อนุต្តาแล้ว

6. ระยะต่อร่องตัวแห่งก้านนั้น

เนื่องได้ก่อจลาจลในข้อที่ว่าก้านน้ำให้ค้างค่าแห่งผู้ใหญ่บ้านมาถือแล้ว น่าวันเดือด
ด้วย แต่เมื่อยังไม่ได้ตั้งกันอย่างไรบ้างแล้ว ต่อไปจะให้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงในข้อที่ว่า
คงเป็นก้านน้ำมีระยะทางต่างกันอย่างไรบ้างแล้ว ที่จะไม่ใช่ให้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงในข้อที่ว่า
ก้านน้ำส่วนมากปูยับหนาทากันน้ำมาแล้วก่อนตั้งกับ ทั้งนี้เพื่อจะการเป็นก้านน้ำใหญ่บ้านนั้น หตุจัง
หากได้รับเดือนคงให้เข้าหารือค่าแห่งและตัวค่าแห่งทั้งหมดไว้ หรือไม่ก็หตุจังขอจาก
ท่านผู้ด้วยมิเหตุอย่างอื่น แต่ไม่มีหลักเกณฑ์หรือกฎหมายบังคับให้เกี่ยวกับการเข้ารับ
ค่าแห่ง หรือขอจากค่าแห่งไปตามควร เน้น 3 บี 5 บี เมื่อันกับพอกผู้แทนราษฎร
ไม่ได้ในระดับต่ำกว่าบัญชีหรือระดับศึกษาศาสตร์ คณะทศมนตรี ซึ่งเข้าและออกจากการ
ค่าแห่งตามควรเป็นตน ต้องทักษิณกับก้านน้ำชั้นปัจจุบันในข้อมูลของการศึกษาครั้งนั้น จะดำเนิน
ค่าแห่งก้านน้ำนานเท่าใด แนวโน้มของส่วนมากเป็นอย่างไร ก็จะพิจารณาศึกษาให้จาก
ตารางดังใน

ตารางที่ 5 แสดงระยะเวลาการดำเนินงานของกิจกรรมนักข่าวบันทึก

ระยะเวลา	ยะลา		นครพนม		หมายเหตุ
	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	
1-5	17	40.48	28	45.32	ระยะเวลาการพัฒนาแห่ง
6-10	12	28.57	10	16.12	ก้าวเดินปีชุดมัธยมระดับอุดม
11-15	9	21.52	6	9.68	ของก้านจังหวัดยะลา 8 ปี
16-20	2	4.76	12	19.35	ของจังหวัดนครพนม 9 ปี
21-25	1	2.38	4	6.45	นับว่าไม่แตกต่างกันมากนัก
26-30	—	—	2	3.22	
31-35	1	2.38	—	—	
	42	100. —	62	100. —	

จากตารางจะเห็นได้ว่า การนับตัวเลขที่ต่อไปนี้ นับรวมมากถึงคือ จังหวัดยะลามีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 40.48 ของทั้งหมด จังหวัดนครพนม มีจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 45.32 ของจำนวนทั้งหมด ประมาณแล้ว มีจำนวนเกินครึ่งหนึ่งของจำนวนทั้งหมด

จำนวนของคนซึ่งเป็นส่วนน้อย คือร้อยละห้าถึงสามสิบ แต่ 30 ถึง 35 เป็นค่าอย่างของจังหวัดยะลา มีจำนวนคนหก ค่าแทนที่เป็นฐาน เป็นจำนวนมาด้วย 36 ถึง 39 บวกกับน้อย 60 บัญชี และเริ่มนับตัวแทนที่เป็นจำนวนเมื่อราย 24 บัญชี เป็นต้น

จากการที่เจ้าหน้าที่สอบถกที่ปรึกษาในร่วมประชุมตั้งเกตุ การณ์อยู่ด้วย ถ้าการคำนวณค่าแทนที่จำนวนก่อภัยนี้ถูกต้อง ก็จะต้องใช้เวลา 3 บัญชี หรือ 5 บัญชี เมื่อครบกำหนดเวลาถกที่ต้องออกจากค่าแทนที่ไปตามควร ในขณะนี้จำนวนส่วนมากขอให้ เป็นไปตามเดิมที่กล่าว ทั้งนี้เพื่อจะหาค่าแทนที่ประพฤติดูไม่เหมาะสมหรือกราฟทำผิด หรือผิดนัย หรือขาดคุณสมบัติและตามพิธีราชบัญญชีที่มีคราวนี้ กับบัญญัติงเหตุที่กันนัดของออก จำกค่าแทนที่ไว้แล้วตามมาตรฐาน 31 บัญชีคือโดยเฉพาะ (๓) ว่า “เมื่อข้าหลวงประชาราช จังหวัด (ผู้อำนวยการจังหวัด) ถึงให้ออกค่าแทนที่ เพื่อจะพิจารณาเห็นว่า บวกพวง ในทางความประพฤติหรือความสำนารถไม่พอแก่ค่าแทนที่ที่นับ”¹⁴ แต่นั้นค่าแทนที่นับนั้น ยังขาดดุลก่อภัยออกจากค่าแทนที่ในบัญชีได้ด้วย ซึ่งหมายความว่า เมื่อกำนัลดังของออก จำกค่าแทนที่ในบัญชีแล้ว ค่าแทนที่กันนัดที่ต้องออกไปตามนัยผลของการกฎหมายด้วย ซึ่งเห็นได้ว่า ถ้าไกทั้งกลด้าวและนเป็นเครื่องควบคุมกันนัดอยู่แล้ว ระยะการคำนวณค่าแทนที่ ของกันนัดนั้นพนักงานขายของกันนัดด้วย เรื่องเกียกับขายของกันนัดเช่นจะได้นำ มากถูกใจในบทต่อไป

บทที่ 2

อาชญากรรม

จากการที่ผู้เขียนไม่ว่องประชุมตั้งเกตุการณ์นี้ เห็นได้ชัดว่า จำนวนส่วนมากนับเป็นผู้ ที่มีอาชญากรรมอย่างใดอย่างหนึ่งไปแล้ว ประชานั้นมากถึงเรียกว่า ถุงกำนั้น แต่ขอเท็จจริงจะเป็น อย่างไรนั้น ก็จะท้าให้กษัตริย์ได้จากข้อมูลดังต่อไปนี้

¹⁴Ibid., มาตรา ๙๑ (๒)

ตารางที่ 6 แสดงระดับอายุของกำนัน

อายุ ^{ปี}	ข้อลาก		นศรพนน		หมายเหตุ
	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	
26-30	—	—	2	3.22	(1) อายุเฉลี่ยของกำนันเพียง จังหวัดยะลาประมาณ 47 ปี ของจังหวัดนครพนม 48 ปี
31-35	3	7.14	3	4.63	
36-40	6	14.28	7	11.29	
41-45	11	26.19	11	17.94	(2) อายุเฉลี่ยของกำนันสูงกว่า อายุเฉลี่ยของผู้เมืองผู้ใหญ่ บ้านด้วย คุณรานที่ 2
46-50	9	21.52	16	25.80	
51-55	6	14.28	11	17.94	
56-60	4	9.52	4	6.45	
61-65	2	4.76	7	11.29	
66-70	1	2.38	1	1.64	
	42	100. —	62	100. —	

จากตารางข้างบน จะเห็นได้ว่า กำนันส่วนมากเป็นผู้ชายตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป เนื่องจาก
กำนันของจังหวัดยะลาทั้งหมดอยู่ระหว่าง 41-45 ปี นับจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 26.19
ของจำนวนทั้งหมด หรือประมาณหนึ่งในสิบของกำนันจังหวัดยะลา ต่อจากนี้ของจังหวัด
นครพนมซึ่งมีอายุระหว่าง 46-50 ปี นับจำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 25.80 ของ
จำนวนทั้งหมด ซึ่งก็เป็นจำนวนประมาณหนึ่งในสิบของจำนวนกำนันในจังหวัดนั้นเช่นกัน หาก
จะพิจารณาเป็นต่อหน่วยแม่ัวจะเห็นได้ว่า กำนันทั้งหมด 41 ปีขึ้นไปแล้ว จังหวัดยะลา
มีกำนันถึง 33 คน คิดเป็นร้อยละ 78.58 ของจำนวนทั้งหมด จังหวัดนครพนมมีจำนวน
50 คน คิดเป็นร้อยละ 80.86 ของจำนวนกำนันทั้งหมด ซึ่งเป็นข้ออธิบายว่า กำนันส่วนมากนั้น
เป็นผู้ชายโดยมากต่างคนห่างคนหรือขาดทเรียกว่า นา หรือตุงกำนันได้แล้ว ถูกต้องตามวัยตั้งแต่
การณ์คงก่ออาชญากรรมแล้วข้างต้น ต่อจากนี้จะเริ่มเข้ารับคำแนะนำการณ์เมื่อไวนั้นคือจากการ
ที่ 3

นักกฎหมายตั้งเกตุอยู่บนหลังคือ กฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ว่าอายุขัยของผู้ที่จะเป็น
กำนันอย่างไรก็ตาม กฎหมายเพียงแค่กำหนดเกี่ยวกับกฎหมายของผู้ที่จะได้รับ
เด็กคงเป็นผู้ใหญ่บ้าน ตามมาตรา 12 (2) ว่า บรรดูนักกฎหมายแต้วและอายุไม่เกิน 60 ปี
บริบูรณ์ แต่กฎหมายก็ไม่ได้กำหนดไว้ว่าก้า เมื่อเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันแล้ว เมื่อมายุ

เกิน 60 ปีและจะต้องขอออกจากตำแหน่งหรือไม่ จากสิ่งที่ข้างบนนั้นก้านนของจังหวัดด้วยสาเหตุ
ข้ายกัน 60 ปีนับอยู่จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ของจำนวนทั้งหมด จังหวัดนครพนม
มีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 12.93 ของจำนวนทั้งหมด

ผู้เขียนเข้าใจว่าก้านนบางท่านแม้จะมีอายุเกิน 60 ปีไปแล้ว แต่หากยังดำรงราชกิจ
ปฏิบัติหน้าที่ได้ มติมารยาทดังนี้ให้คำวงศ์ตำแหน่งเป็นบุคคลหัวตัด (Symbolic head)
อันเป็นที่เคารพนับถือของประชาชนในหมู่บ้านค่ามต้นท่อไปด้วย ด้านการปฏิบัติงานตาม
อำนาจหน้าที่ ก้านนก้มศรีวัตรก้านนค่อยช่วยเหลือในการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างดีถึง 2 คน
ซึ่งพอก็จะแยกออกตามเรื่องรายละเอียดรายของก้านนในส่วนไปได้ด้วย

บทที่ 3

อาชีพ

ก้านนนี้ไม่ได้ประกอบอาชีพหลักของการเป็นก้านน แต่ก้านนนี้การประกอบอาชีพ
เป็นอาชีพหลัก การที่บุคคลตั้งตัวเข้ามาเป็นก้านนผู้ใหญ่บ้านนั้น หรือยินดีปฏิบัติงาน
ในตำแหน่งก้านนผู้ใหญ่บ้านนั้น โดยมีความประสงค์ที่จะช่วยเหลือทางราชการและช่วย
เหลือราษฎรในท้องที่ของตนเป็นส่วนใหญ่ คังไก่ถูกใจได้ในบทก่อน และทางราชการก็
เงินตอบแทนการปฏิบัติหน้าที่ก้านนซึ่งเรียกว่าเงินประจำตำแหน่งก้านน ซึ่งก้านนจะได้รับ^๔
เดือนละ 30-40 บาท (150-200 บาท) ซึ่งพิจารณาดูแล้วก็เป็นเงินค่ามอนน้อยเท่านั้น
นอกจากก้านนสิทธิจะได้รับผลประโยชน์นี้ จากการทางราชการยก เนื่อง เงินเดือนต่อภาระ^๕
บ่ารุงท้องที่ ยกครั้งค่าโดยสารรถไฟ ค่ารักษาพยาบาล ค่าเดินเรียนของบุตร เงินรางวัล
ประจำปี เงินรางวัลในการประเมินปริมาณโครงการผู้ร้าย เงินจากการพยายามกิจกรรมสาธารณะ เป็นต้น
ซึ่งทางราชการให้ค่าใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือก้านนและเป็นเครื่องบ่ารุงชีวญี่ปุ่นให้ก้านนนี้กำลังใจในการ
ปฏิบัติงานเพื่อประเทศชาติและราษฎรด้วย

หากจะพิจารณาถึงอาชีพหลักของก้านนกันก็คงต้องคังไก่ คังไก่คือมาได้จากการ
ต่อไปนี้

ตารางที่ 7 แสดงอาชีพหลักของกำนัน

รายการอาชีพที่ประกอบ	ยะลา		นราธิวาส		หมายเหตุ
	จำนวนคน	ร้อยละ	จำนวนคน	ร้อยละ	
ทำนาอย่างเดียว	—	—	26	49.94	
ทำสวนอย่างเดียว	19	45.24	—	—	
ค้าขายอย่างเดียว	—	—	1	1.61	
ทำนาทำสวน (หมายถึงทำไร่ด้วย)	14	33.33	20	32.26	
ทำนาค้าขาย	—	—	3	4.84	
ทำสวนค้าขาย	3	7.14	1	1.61	
ทำนาทำสวนค้าขาย	6	14.28	6	9.67	
ทำนาและอื่น ๆ	—	—	4	6.45	
อื่น ๆ	—	—	1	1.61	
	42	100	62	100	

สถิติข้างต้นแสดงให้เห็นว่า กำนันของจังหวัดยะลาคนจำนวน 19 คนมีอาชีพหลักในการทำสวนอย่างเดียว คือมีจำนวนจำนวน 19 คนคิดเป็นร้อยละ 45.24 ของจำนวนทั้งหมด อาชีพรองลงมาเป็นการทำที่นาทำสวนมีจำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนทั้งหมด อาชีพรองกันข้างบ้านกับกำนันของจังหวัดนราธิวาส ซึ่งส่วนใหญ่มีอาชีพหลักในการทำนาอย่างเดียว มีจำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 49.94 ของจำนวนทั้งหมด อาชีพรองลงมาเป็นการทำที่นาทำสวนซึ่งมีจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 32.26 ของจำนวนทั้งหมด ต่อไปนี้อาชีพอื่น ๆ ก็เป็นส่วนน้อย คงจะพิจารณาได้จากตารางดังต่อไปนี้

ข้อสังเกตเรื่องอาชีพหลักของกำนันนน ที่จะต้องเป็นไปตามลักษณะภูมิประเทศ สถานะทางเศรษฐกิจของท้องถิ่นนน ๆ อาชีพหลักของกำนันจังหวัดยะลา ซึ่งมีการทำสวนกันมากที่สุด ทำนาอย่างเดียวเป็นการที่ส่วนใหญ่พารา ตุณผลไม้ เช่น สวนมะพร้าว สวนเงาะ ส้มมากที่สุด เป็นคัน กำนันต้องมากเป็นผู้มีศักดิ์ในครอบครัวทุกคน ต้องการทำที่ไว้ในส่วนที่เรียน เมื่อคัน กำนันต้องมากเป็นผู้มีศักดิ์ในครอบครัวทุกคน ต้องการทำที่ไว้ในส่วนที่อยู่ด้านน ทำการทากันเพียงเดือนสองเดือนให้บาริโภคในครอบครัวเท่านั้น ต้องกำนันของจังหวัดนราธิวาสเป็นอาชีพหลักคือการทำที่นาทำสวนเช่นกัน ซึ่งรวมความแตกต่างให้เห็นว่ากำนันของทั้งสองจังหวัดคนมีอาชีพหลักในทางเกษตรกรรมอย่างมาก และกำนันส่วนมากนักจะเป็นผู้มีความคิดอย่างพิถีพิถันมาก เนื่องเป็นภูมิภาคที่ขาดแคลนทรัพยากรด้วยที่ดินในหมู่บ้านนน ๆ

การประกอบอาชีพหลักของค้านนกมส่วนใหญ่กับท่านนี้สามารถส่องเจตนาใน การประกอบอาชีพไปปฏิบัติหน้าที่ได้มากน้อยเพียงไรด้วย หากค้านนกมอาชีพท่านา หน้าจ่าง มากสำหรับค้านนกมท่านก็ต้องพยายามอย่างมากที่จะรักษาภาระงานให้ดีด้วย แต่ถ้าหากค้านนกมไม่ได้ดูแลด้วยความประพฤติที่ดีแล้ว ก็จะทำให้ค้านนกมเสื่อมลง แต่ถ้าหากเป็นการห้ามค้านนกมจากภาระงานนี้ ก็จะทำให้ค้านนกมสามารถทำงานได้ดีขึ้น แต่ถ้าหากเป็นการห้ามค้านนกมจากภาระงานนี้ ก็จะทำให้ค้านนกมเสื่อมลง แต่ถ้าหากเป็นการห้ามค้านนกมจากภาระงานนี้ ก็จะทำให้ค้านนกมเสื่อมลง

พิจารณาจากอาชีพของค้านนกมหัวด้วยความสามารถทางด้านครุภัณฑ์ ซึ่งส่วนมากก็ เป็นการห้ามค้านนกมหัวด้วยความสามารถทางด้านครุภัณฑ์ ในการประกอบอาชีพไปปฏิบัติหน้าที่กันนั้น ให้พอกควร

บทที่ 4

ฐานะทางการเงิน

เมื่อได้ดำเนินการสำรวจจำนวนกำนันในส่องดังนี้แล้วว่า จำนวนนักประกอบอาชีพอะไรเป็นอาชีพหลัก และค้านนกมรายได้จากการประกอบอาชีพหลักและรายได้อื่น ๆ อันนักก่อนจะไปจากเงินประจำตัวแน่นอนแล้ว และรายได้รายเดือนอย่างไร เพื่อแสดงถึงสถานการณ์ ทางการเงินของค้านนกมเรื่องรายได้พอกประมาณ ซึ่งจะได้ศึกษาจากตัวเลขในตาราง ดังนี้

1. รายได้

ตารางที่ 4 แสดงรายได้เป็นเงินสดก่อนหักรายจ่ายของค้านนกม
นอกเหนือจากเงินประจำตัวแน่น

รายได้ประมาณเดือนละ	ขั้นตอน		นครพนม		หมายเหตุ
	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	
ต่ำกว่า 100	—	—	2	3.45	ค้านนกมจากนครพนม
100 – 500	1	2.38	35	60.35	ไม่ต่ำกว่า 4 คน คิด
501 – 1,000	18	42.86	10	17.25	เป็น 6.90% หักภาษี
1,001 – 1,500	19	45.24	11	18.95	
1,501 – 2,000	4	9.52	—	—	
	42	100.—	58	100.—	

จากสัดส่วนที่ได้รับ จำนวนของจังหวัดยะลาที่มีรายได้ต่ำแค่เดือนละ 501-1,000 บาท จำนวน 18 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 ของจำนวนก้านหงหงส์ ขณะพากมีรายได้ระหว่าง 1,001-1,500 บาท จำนวน 19 ราย คิดเป็นร้อยละ 45.24 ของจำนวนก้านหงหงส์ หากจะพิจารณาโดยต่อหน่วยแบ่งจะเห็นได้ว่า จำนวนของจังหวัดยะลาซึ่งมีรายได้เดือนละ 500 บาท ขึ้นไปมีจำนวนถึง 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 97.62 ของจำนวนก้านหงหงส์ แต่ก้านหงหงส์ จังหวัดยะลาที่มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาทมีจำนวนรวม 37 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80 ของจำนวนหงหงส์ ทั้งนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งเท่านั้น เพราะฉะนั้นจึงพอกล่าวว่า ก้านหงหงส์ในจังหวัดยะลาที่มีรายได้ต่ำแค่เดือนละ 500-1,500 บาทหรือมากกว่านั้นไป ส่วนก้านหงหงส์ของจังหวัดยะลาที่มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาทเท่านั้น

การที่ก้านหงหงส์ของจังหวัดยะลาได้แตกต่างกันมากเช่นนักเนื่องด้วยเหตุผลทางสถานการณ์ของท้องที่และความมั่งคั่งของพื้นเมืองในท้องท้น ๆ คือ ก้านหงหงส์ยะลาส่วนมากเป็นผู้ประกอบอาชีพการทำสวนยาง ส่วนผสมไม้ เป็นหลักตั้งก่อฐานมาแล้ว เนื่องจากสวนยางนักก้านสวนมากนักสวนยางกันคนละจำนวน 100 ไร่ขึ้นไป ก้านหงหงส์ยะลาจึงมีรายได้สูงพอควร แต่เนื่องด้วยอัตราค่าครองชีพของจังหวัดยะลาสูงกว่าจังหวัดอื่นในกรุงเทพมหานคร ก้านหงหงส์ยะลาจึงต้องมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นตามส่วนตัว เช่นเดือน (Savings) คงค้างเป็นไปตามอัตราส่วนรายได้และรายจ่าย ซึ่งจะถูกต้องคือไปในคูณที่ว่าด้วยรายจ่าย

2. รายจ่าย

ตารางที่ ๙ แสดงรายจ่ายเบื้องต้นของก้านหงหงส์

รายจ่ายเดือนละ บาท	ยอด		นคทรัพน		หมายเหตุ
	จำนวนคน	คิดเป็นร้อย%	จำนวนคน	คิดเป็นร้อย%	
ต่ำกว่า 500	11	25.71	42	72.41	ก้านหงหงส์ยะลาที่มีรายได้ต่ำกว่า 500 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80% ของหงหงส์
500 – 1,000	23	54.76	14	24.14	
1,001 – 1,500	6	14.28	2	3.45	
1,501 – 2,000	2	4.76	–	–	
	42	100.–	58	100.–	

จากตารางข้างบนนี้เห็นได้ว่า จำนวนของจังหวัดยะลาต่อน้ำกมมีรายค่าอยู่ระหว่าง
ประมาณเดือนละ 500-1,000 บาท จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 54.76 ของจำนวนทั้งหมด
ตรงกับข้ามกับจำนวนจังหวัดนครพนมซึ่งต่อน้ำกมมีรายค่าอยู่ต่ำกว่าเดือนละ 500 บาท จำนวน
42 คน คิดเป็นร้อยละ 72.41 ของจำนวนทั้งหมด หากจะน้ำด้วยเงื่อนไขของจำนวน
ในจังหวัดทั้งสองมาแล้วจะประกอบตัวเลขกัน เห็นได้ว่าจำนวนจังหวัดยะลามีรายได้เดือนละ
ประมาณ 500-1,000 บาท จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 42.86 ของจำนวนทั้งหมด จำนวน
จังหวัดนครพนมต่อน้ำกมมีรายได้เดือนละไม่เกิน 500 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 63.80
ของจำนวนทั้งหมด (58 คนที่ตอบคำสอบถาม) พิจารณาดูแล้วเห็นว่าหากใช้ในตารางทั้งสอง
ชั้นแล้วคงถูกต้องรายได้รายวันมีต่ำสุดเพียง 500 บาท และต้องใช้แต่คงรายได้รายวันกับ
จำนวนค่าครองชีพด้วย ค่าครองชีพของประเทศไทยจังหวัดยะลาตั้งแต่ ไอยท์ฯ ไปแล้วสูงกว่าทาง
นครพนมมาก

แต่เมื่อไรก็ต้องส่งรายได้รายจ่ายของกันนั้น ยังไม่สามารถอยู่ด้วยกันต่อไป การเงินของกันนั้นในรูปของรายได้และรายจ่ายอันเดิร์วิงได้ 100% ทั้งนี้ เพราะตนยุ่งกับงานทางการเมืองที่สำคัญของไทย โดยเฉพาะสังคมในชนบทยังเป็นสังคมเกษตรกรรม ด้วยตนเองเศรษฐกิจแบบ Subsistence Economy มากกว่า Money Economy การที่จะได้รายได้รายจ่ายในรูปของเงินที่ได้มานะจะได้รายได้ 100% ทั้งนั้นต้องเสียตังค์ถึงรายได้รายจ่าย จึงยังคงฐานะการเงินไม่แน่นอน เพราะกันนั้นและครอบครัวอาจจะปลดปล่อย ปลดปลอก เดียงไก่ ไว้บริโภคในครอบครัวได้โดยไม่ต้องไปข้อหัวมา หรืออาจจะได้รับเครื่องบาร์โภคจากชาวบ้านนำมาให้โดยเด่นชัด โดยมีมีการคิดเป็นเงินตรา ก็ได้ ดังนั้นจะยกตัวเจ้ารายได้รายจ่ายดังแสดงมาแล้ว มาดูก็ฐานะการเงินของกันนั้นแต่ยังคงอยู่กันไม่สนับสนุนที่เดียว ก็ใช่ได้กันเพียงแค่ทางสังคมถึงฐานะการเงินของกันนั้นในจังหวัดทางตอนเหนือนั้น

หากคือตัวเจ้าที่ต้องมาให้ในการงานข้างบนแล้ว ก็จะเห็นได้ว่าส่วนทางการเงินของ
ก้านดงหอด้วยความสามารถกว่าของก้านดงหอดั้นควรพนน แม้จ่าวะดับค่าครองชีพของประชาชน
ดังหอด้วยความสามารถของก้านดงหอดังนี้ จังหวัดไม่มี ดัง
ไม่อาจกำหนดให้ชัดเจนได้

บทที่ 5
ระดับการศึกษา

เรื่องเกี่ยวกับการศึกษาของกำนันผู้ใหญ่บ้านคังไก้ถ้ามาเด้อว่า กฏหมายเพียงแค่ กໍาหนดไว้ว่าผู้ที่ได้รับเงินเดือนเป็นผู้ใหญ่บ้านนั้น ตามมาตรา 12 (10) ของพระราชบัญญัติ ตักษณะปกครองท้องที่ พระพุทธศักราช 2457 ว่า “ จะต้องมีความรู้หนังสือไทยอ่านออก เขียนได้ เด่นแต่ห้องทรงไม่อาจเดือดผู้มีคุณสมบัติดังกล่าวเด้อ ในขั้นแต่ละกระทรวงมหาดไทย อนุญาต ”¹⁵ ในทำบุญนั้นก็ให้ผู้ใหญ่บ้านคนหนึ่งได้รับเงินเดือนจากบรรดาผู้ใหญ่บ้านกันเอง คงเป็นกิจกรรมของความตุน

เรื่องระดับการศึกษาของกำนันแม้กฏหมายนี้ได้กໍาหนดไว้ ก็ถือว่ากໍาหนดเกี่ยวกับ ระดับการศึกษาของผู้ใหญ่บ้านเป็นเกณฑ์ได้ จากผลของการศึกษาเรื่องระดับการศึกษาของ กำนันทั้งสองดังหน้าแสดง ก็ปรากฏผลตามตารางข้างต้น

ตารางที่ 10 แสดงระดับการศึกษาของกำนันจังหวัดยะลา นครพนม

ระดับการศึกษา ใน ร.ร. ไทย ชนชั้น	ยะลา						นครพนม	
	กำนันไทยอิสลาม		กำนันไทยพุทธ		รวม		จำนวน	เปอร์เซ็นต์
	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์		
ไม่เคยเรียน	12	37.50	—	—	12	28.57	—	—
อ่านออกเขียนได้	1	3.13	—	—	1	2.38	5	8.06
ป. 1	7	21.84	—	—	7	16.57	—	—
ป. 2	3	9.38	1	10.00	4	9.52	—	—
ป. 3	4	12.50	1	10.00	5	11.91	1	1.61
ป. 4	5	15.64	5	50.00	10	23.81	41	66.13
ม. 1—8			2	20.00	2	4.76	13	20.96
ม. 4—6			—	—	—	—	2	3.22
สูงกว่า ม. 6			1	10.00	1	2.38	—	—
รวม	32	100	10	100	42	100	62	100

¹⁵ Ibid., มาตรา 12 (10)

ตารางที่ 11 แสดงการศึกษาของกำนันไทยอิสลามในปีอ่อน

เรื่องการศึกษา	จำนวนคน	คิดเป็น %	หมายเหตุ
1	3	9.37	กำนันไทยอิสลามไม่เคยเข้ารับการศึกษาในปีอ่อนมีจำนวน
2	6	18.75	11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.37 ของห้องหอด
3	3	9.37	
4	4	12.50	
5	3	9.37	
6	2	6.25	
ไม่เคยศึกษา	11	34.37	
	32	100	

**ตารางที่ 12 แสดงการศึกษาของกำนันไทยอิสลามในโรงเรียนชั้นประถมศึกษา
และปีอ่อน**

รายการ	จำนวนคน	คิดเป็น %
1. เคยศึกษาทั้งในโรงเรียนไทยและปีอ่อน	13	40.63
2. เคยศึกษาเฉพาะในโรงเรียนไทย	4	12.50
3. เคยศึกษาเฉพาะในปีอ่อน	8	25.00
4. ไม่เคยเข้ารับการศึกษาทั้งสองแห่ง	7	21.86
รวม	32	100

ตารางที่ 13 แสดงความสามารถในการใช้ภาษาไทยของกำนันไทยอิสลาม

รายการ	จำนวนคน	คิดเป็น %
เขียนอ่านพูดได้มากพอควร	2	6.25
เขียนอ่านพูดได้มีบางส่วนอย่างน้อย	12	37.50
อ่านได้พูดได้มีบางส่วนอย่างน้อย	8	25.00
เขียนอ่านพูดไม่ได้เลย	10	31.25
	32	100.-

ตารางที่ 14 แสดงความสามารถในการใช้ภาษาลາຍูของกำนันไทยอิสلام

รายการ	จำนวนคน	คิดเป็น %	หมายเหตุ
เขียนอ่านได้ดี	4	12.50	ไม่ได้อ่านเรื่องพุดภาษาลາຍู
เขียนอ่านได้มากพอควร	9	28.13	เข้ามาเก็บข้อมูล เพราะกำนันใช้ภาษาลາຍูเมื่อพูดเป็นภาษาที่ 1 อุบลฯ
เขียนอ่านได้มีบางส่วนน้อย	10	31.25	ภาษาลາຍูเมื่อพูดเป็นภาษาที่ 1 อุบลฯ
เขียนอ่านไม่ได้เลย	9	28.12	
	32	100.-	

จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า กำนันของจังหวัดนนทบุรี ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาเกินชั้นป्रถบถที่ 4 จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 90.31 ของจำนวนกำนันทั้งหมด ในจำนวนนั้นผู้ศึกษาเกินชั้นปัจจัยมบกท 3 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.22 ของจำนวนกำนันทั้งหมด

กรณีพิจารณาจะการศึกษาของกำนันจังหวัดยะลา ผู้เขียนเห็นว่าจำเป็นต้องแยกพิจารณาอย่างเป็น 2 พาก คือพอกำนันซึ่งเป็นชาวไทยพุทธพอกหนัง และพอกกำนันชาวไทยอิสลามอีกพอกหนัง กำนันชาวไทยพุทธมีจำนวน 10 คน ผู้ดูแลการศึกษาชั้นปฐบกน มบกท 4 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 50 ของกำนัน 10 คนเท่านั้นเอง แต่ก็มีจำนวนอยู่อีกคนหนึ่งซึ่งมีความรู้สูงกว่าชั้นปัจจัยมบกท 6 ผู้เขียนต้องการเดาตัวແດ้วยราบรื่นคุณวุฒิพดะເອກ เกย์เป็นครูสอนวิชาพศศึกษาอยู่ที่โรงเรียนฝึกหัดครุยยะลา ต่อมาได้ออกจากราชการมาประกอบอาชีพค้าขายและทำส่วนยังพารา แต่คงไม่ครบถ้วนคงเป็นผู้ให้บ้านและเป็นกำนันทั้งหมด

หากจะกลับไปพิจารณาถึงระดับการศึกษาของกำนันที่เป็นไทยอิสลามนั้น นักวิจัย ไทยอิสลามจำนวน 32 คน มีจำนวนที่ศึกษาจบปฐบกน มบกท 4 เพียง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 15.64 ของกำนันไทยอิสลามทั้งหมด มีจำนวนที่ศึกษาแต่ไม่จบชั้นปฐบกน มบกท 4 จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 46.83 ของจำนวนทั้งหมด ยังคงจำนวนนักวิจัย ไทยอิสลามอีก 12 คนซึ่งไม่เคยรับการศึกษาทางภาษาไทยเลย หากคิดเป็นร้อยละก็ ได้ร้อยละ 37.50 ของจำนวนไทยอิสลามทั้งหมด

การพัฒนาเรื่องการศึกษาของก้านน้ไทยอิสตานยังไม่เพียงพอ เพราะชากไทย
อิสตานในภาคใต้มีน้อยมากการศึกษาภาษาไทย แต่เขียนน้อยมากการศึกษาในปัจจุบัน อันเป็นการ
ศึกษาทางศิลป์ ภาษาอาหรับและภาษาอังกฤษ ทั้งนี้ด้วยความจำเป็นจะต้องนำเรื่องการ
ศึกษาในปัจจุบันของก้านน้ไทยอิสตานเข้ามาพัฒนาต่อไป ศึกษาพัฒนาเรื่องน้ำจากตาราง
11 แสดง จะเห็นได้ว่ามีก้านน้พูดเกย์เข้ารับการศึกษาในปัจจุบันเพียงครึ่งเดียว 1 ถึง 6 ปี
มีจำนวน 21 คน กิตเป็นร้อยละ 65.63 ของก้านน้ไทยอิสตาน อีกจำนวน 11 คน กิตเป็น
ร้อยละ 34.37 ของก้านน้ไทยอิสตาน ไม่เคยได้เข้ารับการศึกษาในปัจจุบัน แต่ในจำนวน 11
คนนี้เกย์เข้ารับการศึกษาในโรงเรียนชนบ้านประถมศึกษา ต่อนที่เหลืออีก 7 คน ซึ่งกิตเป็นร้อยละ
21.85 ของก้านน้ไทยอิสตานนี้ไม่เคยได้รับการศึกษาจากที่ใดเลย

หากจะพัฒนาข้อมูลให้ละเอียดลงไปอีกว่า ก้านน้ไทยอิสตานนี้ได้รับการศึกษาใน
โรงเรียนไทยและปัจจุบันอย่างไรบ้างแล้ว ก็จะเห็นได้ว่า ก้านน้ไทยอิสตานจำนวน 37 คนนั้น
ก้านนท์เกย์ได้รับการศึกษาทั้งโรงเรียนชนบ้านประถมศึกษาและจากปัจจุบันด้วยหนึ่ง มีจำนวน 13
คน กิตเป็นร้อยละ 40.63 ของก้านน้ไทยอิสตานทั้งหมด ต่อนก้านนท์เกย์รับการศึกษาเฉพาะใน
โรงเรียนชนบ้านประถมศึกษา แต่ไม่เคยรับการศึกษาในปัจจุบันมีจำนวน 4 คน กิตเป็นร้อยละ
12.50 ของก้านน้ไทยอิสตาน สำหรับก้านน'พูดเกย์รับการศึกษาเฉพาะปัจจุบัน แต่ไม่เคยรับ
การศึกษาจากโรงเรียนชนบ้านประถมศึกษาเด่นนนมาก่อน 8 คน กิตเป็นร้อยละ 25.00 ของ
ก้านน้ไทยอิสตาน คงเหตุว่าก้านน'พูดไม่เคยรับการศึกษาเลยไม่ต่างจากปัจจุบันนี้ร้อยจากโรงเรียน
ชนบ้านประถมศึกษา 7 คน กิตเป็นร้อยละ 21.85 ของก้านน้ไทยอิสตานทั้งหมด

นอกจาก ผู้เขียนได้ศึกษาละเอียดลงไปอีกว่า ก้านน'ไทยอิสตานนี้มีความรู้ทาง
การพูด เขียนและอ่านภาษาไทยได้อย่างไรบ้าง เพราะเรื่องนี้เกย์ของก้านน'ไทยอิสตานนี้ที่
ด้วย ก็ปรากฏว่า ก้านน'ไทยอิสตานที่สามารถ พูด เขียน อ่าน ภาษาไทย ได้มากพอควร
มีจำนวน 2 คน กิตเป็นร้อยละ 6.25 ของก้านน'ไทยอิสตาน ก้านนท์พูด เขียน อ่านได้บ้าง
เล็กน้อย มีจำนวน 12 คน กิตเป็นร้อยละ 37.50 ของก้านน'ไทยอิสตาน ก้านนท์พูด อ่าน
ให้บ้างเล็กน้อยที่เขียนไม่ได้ มีจำนวน 8 คน กิตเป็นร้อยละ 25.00 ของก้านน'ไทยอิสตาน
ต่อนก้านนท์เหลือนี้เป็นผู้พูด เขียน อ่าน ภาษาไทยไม่ได้เด่นนนมาก่อน 10 คน กิตเป็น
ร้อยละ 31.25 ของก้านน'ไทยอิสตานทั้งหมด

เมื่อกำหนนไทยอิสถามต่อกันมากไม่มีความรู้ทางภาษาไทยเห็นผลด้วย ผู้เขียนก็พยายามใช้ตัวยการที่จะทราบว่า กำหนนไทยอิสถามมีความรู้ทางภาษาตามด้วยอย่างไรบ้าง ผู้เขียนได้เก็บมาจากข้อมูลแต่กับปรากមณด้วง กำหนนไทยอิสถามทมความรู้ทางภาษาตามด้วยขนาดเขียนต่อตัวคือจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50 ของกำหนนไทยอิสถาม กำหนนภาษาตามด้วยได้มากมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.13 ของกำหนนไทยอิสถาม กำหนนที่ทราบเขียนได้เดกน้อยมีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 31.25 ของกำหนนไทยอิสถาม ต่อที่เหตุนั้นเป็นกำหนนไทยอิสถามทพดได้แต่ภาษาตามด้วย แต่เขียนภาษาตามด้วยไม่ได้เดยมีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 28.12 ของกำหนนไทยอิสถามทงหมด ซึ่งเป็นจำนวนบทเดือนถึงหนึ่งในส่องกำหนนไทยอิสถาม

ผู้อ่านอาจจะมีความตงส์ว่าในเมื่อกำหนนไทยอิสถามพดอ่านเขียนภาษาไทยไม่ได้เดย ก็มี พดให้มีทางเดกน้อย แต่เขียนไม่ได้จำนวนมากหลายคน อ่านเขียนภาษาตามด้วยไม่ได้เดยก็มีจำนวนไม่น้อย แต่ก็มีทางเดนจะปฏิบัติหน้าทราชการในส่วนหรือคำแนะนำที่กำหนนไปได้อย่างไร ตามทางขอเทาครงและทางปฏิบัติ กำหนนถึงนักจดเสื้อกาฬวัตรกำนนชั่งมีความรู้ภาษาไทย ย่ามออก เขียนได้ใช้เป็นผู้คงช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการเกียกบกเรองหนังสือ หรือทำหน้าทอยานแปลให้ ยังไนเดชาทกำนนไปติดต่อราชการทอยาเงย หรือต่อหน้าราชการยัน หรือในการประชุมชนบานชบทางราชการก็ตามแปลให้ และเข้าราชการในจังหวัดน้ไทยเฉพาะชั่วราชการต่อกันขำเงย ต่ำรดๆ ครุประชุมบานด ต่อกันมากพดภาษาตามด้วยให้ต จึงทำให้การติดต่อราชการระหว่างกันน้ไทยอิสถามกับราชการต่อต้องไม่ดูยด กำหนนไทยอิสถามในจังหวัดยะดา จึงมีกษณะหรือคณสมบตไปในทางเป็นผู้ให้ยันเป็นทเคารพนับถือของบุคคลในหมู่บ้านต่ำบันน มากกว่าจะถือเอาความรู้ในทางภาษาไทยของกำหนนเป็นหดก แต่ก็พอให้ทางราชการใช้ได้ ทางราชการใช้ได้ด้วย

จากการเข้าบันจะเห็นได้ว่า กำหนนของจังหวัดด้วยตากหงษ์เป็นไทยพูด และไทยอิสถามมีผู้ได้รับการศึกษาฉบับประเมินท 4 เพียงจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 30.95 ของกำหนนทงหมดของจังหวัดยะดา ต่อหนอกันที่เหลือนนได้รับการศึกษาภาษาไทยบ้าง ที่เป็นกำหนนไทยอิสถามก็ได้รับการศึกษาจากป่อนเระบ้าง และที่ไม่เคยได้รับการศึกษาเดยก็มี ส่วนกำหนนของจังหวัดน้ครพนมนน มผู้ได้รับการศึกษาฉบับประเมินท 4 ถึง 56 คน คิดเป็นร้อยละ

90.31 ของก้านดึงหัวคันกรพน เมรี่ยบเที่ยบตัว ผู้อ่านก็จะเห็นได้ว่าระดับการศึกษาของก้านนี้ในสังจังหัวคันมีความแตกต่างกันมากมาย ทั้งเรื่องความเชื่อมโยงมาจากการเหตุผลที่ผู้เขียนให้เกยกذاอย่างแมตต์ว่า ระดับการศึกษาของพ่อเมืองของจังหวัดยังคง โดยเฉพาะชาวไทย มีส่วนน้อยอยู่ในระดับต่ำมากนั้นเอง ซึ่งไม่สามารถที่จะสร้างให้เป็นมาเป็นก้านนี้ให้ เหมาะสมที่จะหยิบยกหัวข้อดู คุณกุณิ และคุณสมบดอนฯ ยังแนะนำส่วนแรกแห่งหนังก้านนี้ได้

บทที่ ๖ อ่านจากหน้าที่

1. อ่านจากหน้าที่

ตัวยักษันนี้ คือให้ญี่ปุ่นเป็นผู้ที่อยู่ในตัวรักกับประเทศไทย และติดต่อกันเป็นประชานอยู่ เป็นนิจ ท่านคงเดียวแก้ไขน้ำที่อยู่ในตัวรักกับก้านนี้ให้ญี่ปุ่นอยู่เสมอ เมื่อรำลึกถึงทุกช่วง อย่างไร ก็มีความพยายามห้ามก้านนี้ให้ญี่ปุ่น ในส่วนที่ประจําตัวของราชธน ในชนบทก็พอดังอยู่ กับก้านนี้ให้ญี่ปุ่น ก้านนี้ให้ญี่ปุ่นเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ รับภาระรับคำสั่ง จากทางข้างนอก มาตุ่นประเทศไทยและรับทราบทุกช่วงของประเทศไทย มาตุ่นทางราชการ ก้านนี้มีทั้งพระเดช พรະกุณ อ่านจากหน้าที่ของก้านนี้ให้ญี่ปุ่น ก่อนจากไปยังก่อนมาหาเจ้าหน้าที่เกียวกับการ ปลูกของท้องที่ การทະเบี้ยน ต่อต การบํารุงสั่งเสริมความเจริญให้กับท้องที่ การบํังกัน ภัยน้ำท่วมของราชธน การรักษาความสงบเรียบร้อยในท้องที่ อ่านจากหน้าที่เกียวกับคติอาญา และคดแพร่ การบํังกันโภคภัย การบํารุงการท่าน ค้าขาย การคุมนาค บ้าโน้ การบํารุง การศึกษา การเก็บภาษีจากและหนาทอนฯ กอก

2. ความเข้าใจในอ่านจากหน้าที่

เห็นได้ว่าก้านนี้ให้ญี่ปุ่นนั้น มีบทบาทเกียวกับชีวิตประจำวันของประเทศไทยในยังก่อน ชนบทมากเพียงไร ในที่สุดไม่ก่อตัวถึงอำนาจหน้าที่ของก้านน์โดยตรงเลยค แต่จะถูกถ่ายทอด ความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของก้านน์ เพราะเรื่องนี้จะถูกถ่ายทอดถึงการปฏิบัติหน้าที่ของก้านน์ ซึ่งมีผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมของราชธนอย่างมีนัยสำคัญ หากก้านน์มีความเข้าใจในอำนาจหน้าที่ของก้านน์มาก ก็มีผลต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ของก้านน์ด้วย ซึ่งจะได้แสดงถึง จิตมุตตค์คือความต้องการที่จะเป็นไป

ตารางที่ 15 แสดงถึงความเข้าใจในอ่านใจหน้าที่ของก้านนี้

ความเข้าใจ	ข้อถ้า								ผลการพัฒนา	
	ก้านนั้นไทยอิสلام		ก้านนั้นไทยพุทธ		ขอทราบ					
	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์	จำนวนคน	เปอร์เซ็นต์		
มีความเข้าใจดี	2	6.25	8	80.00	10	23.81	27	43.57		
มีความเข้าใจปานกลาง	19	59.37	1	10.00	20	47.62	34	54.83		
มีความเข้าใจเล็กน้อย	11	34.38	1	10.00	12	28.57	1	1.60		
รวม	32	100.-	10	100.-	42	100.-	62	100.-		

จากตารางข้างบนเพอที่จะให้เข้าใจได้ยิ่งขึ้น ผู้เขียนขอถ้าถูกก้านน้องใจวังหวัดยะลา โดยแยกออกเป็น 2 พอก คือก้านที่นักเรียนตัวต่อตัวอิสلام มีจำนวน 32 คน ก้านที่นักเรียนต่อพุทธศ่าต้นมี 10 คน ก้านอิสلام จำนวน 32 คนนั้นผู้สอนก้านความเข้าใจในช้านาจหน้าที่ของก้านน้องบุญเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 ของก้านนั้นไทยอิสلام ต่อนอกนั้นมีความเข้าใจปานกลาง มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 59.37 ของก้านนั้นไทยอิสلام ก้านน้องใจเดือนธันวาคมจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 34.38 ของก้านนั้นไทยอิสلام รวมแล้วก้านนั้นไทยอิสلامที่เข้าใจปานกลางและเข้าใจเพียงเดือนธันวาคม 30 คน คิดเป็นร้อยละ 93.75 ของก้านนั้นไทยอิสلام

ต่อนก้านนั้นไทยพุทธมีจำนวน 10 คน และมุ่งเน้นใจในอ่านใจหน้าที่ของก้านนี้จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 80 ของก้านนั้นไทยพุทธ หากจะเอาจำนวนไทยพุทธรวมเข้ากับก้านนั้นไทยอิสلامแล้ว จะเห็นได้ว่าก้านน้องบุญหัวเต่าต่อนก้านนั้นมากนักความเข้าใจในช้านาจหน้าที่ของก้านน้องบุญ 20 คน คิดเป็นร้อยละ 47.62 ของจำนวนก้านทั้งหมด หากนำไปเปรียบเทียบกับก้านน้องบุญด้านกรพัฒนาด้วย จะเห็นว่าก้านนั้นมากนักความเข้าใจในช้านาจหน้าที่ปานกลาง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 43.57 ของก้านทั้งหมด ซึ่งก้าจะรวมกัน แล้ว ก็จะพบได้ว่าก้านน้องบุญหัวเต่ากับกรพัฒนาโดยต้นรวมแล้วมีก้านน้องบุญมากกว่าในช้านาจหน้าที่และปานกลางอยู่ถึงจำนวน 61 คน คิดได้ 98.40 เปอร์เซ็นต์ของก้านทั้งหมด

ทั้งนี้อาจเรื่องมาจากการศึกษาของพอดเมืองในสังคีจังหวัดนั้นแยกต่างกันมาก
ด้วย จำนวนของจังหวัดยะลาโดยเฉพาะจำนวนไทยอิสلام ซึ่งเป็นผู้นำประจำท้องถิ่นเดิม
ไม่ยอมเรียนหนังสือไทย จึงมีระดับการศึกษาค่อนข้างไม่ดี แต่อย่างไรก็ตาม จำนวนในจังหวัด
ทั้งสองก็สามารถปูชนียบดหน้าที่ไปได้พอควร เพราะงานในหน้าที่ก้านเน้นงานตามประเพณีและ
ไม่ยุ่งยากมากนัก และจำนวนยังมีสารวัตครัวจำนวน 2 คน เป็นผู้ช่วยช่วยเหลือในการปฏิบัติ
หน้าที่ด้วย

3. ความเข้าใจเกี่ยวกับรายชื่อ

หากจะศึกษาให้ละเอียดคงไม่ถูกว่ากันหนนมติดตามเข้าใจในสิ่งใดจะหน้าที่ของรายชื่อ
ดูกันว่าของจำนวนนี้ยังไง พอที่จำนวนจะได้ก่อชัยชนะเหลือแนะนำให้รายชื่อในปัจจุบันตาม
หน้าที่ของตนไม่ด้อยค่าน้ำ ก็จะพิจารณาได้จากตารางข้างต่อไปนี้

ตารางที่ 16 แสดงความเข้าใจของจำนวนเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของรายชื่อ

ความเข้าใจ	ยะลา								นราภิเษก	
	จำนวน				ยอดรวม					
	จำนวน คน	เมอร์- เช่นต์	จำนวน คน	เมอร์- เช่นต์	จำนวน คน	เมอร์- เช่นต์	จำนวน คน	เมอร์- เช่นต์		
มีความเข้าใจมาก	2	6.25	8	80.00	10	23.81	27	43.57		
มีความเข้าใจปานกลาง	20	62.50	1	10.00	21	50.00	34	54.83		
มีความเข้าใจเล็กน้อย	10	31.25	1	10.00	11	26.19	1	1.60		
รวม	32	100.-	10	100.-	42	100.-	62	100.-		

จากตัวเลขในตารางข้างบนแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของจำนวนเกี่ยวกับรายชื่อ
ต่อเดือนต้นมดลชนะต้มพันธ์ในสังกัดนั้นเมื่อนอกเหนือตัวเลขในตารางที่ 15 อันแสดงถึงความ
เข้าใจในจำนวนหน้าที่ของจำนวนเอง เมื่อจำนวนมติดตามเข้าใจในจำนวนหน้าที่ของจำนวนด้วย
ก็จะสามารถเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องตัวหน้าที่ของรายชื่ออย่างดี หากจำนวนไม่มีความเข้าใจในเรื่อง
ที่กล่าวมาด้วยพอดี ก็ทำให้การปฏิบัติงานตามจำนวนหน้าที่ของจำนวนไม่ได้ผลเท่าที่ควร

โดยเฉพาะก้านที่เป็นชาวไทยอิสلامของจังหวัดยะลา ผู้เขียนเห็นว่าก้านมีความเข้าใจในเรื่องน้อยไป ก้านไทยอิสلامบางคนยังไม่ทราบว่าก้านมีอาณาจักรตามกฎหมาย และการปฏิบัติอย่างไรบ้าง ก้านคงปฏิบัติตามแต่ทางเข้าเกอจะตั้งไปอย่างไร ทำพิธีทางกันบ้างไม่ได้ผูกเท้าท่อ แต่ด้วยความคิดเป็นบังคับทางราชการไม่สามารถหบุกกดหักการที่เป็นอยู่ได้ จึงต้องใช้กำลังคนเทาทมอยู่คั่งบ้ำบุบันเนื่อง และการที่ก้านไทยอิสلامไม่เป็นอยู่ได้ ความเข้าใจในเรื่องอาณาจักรของก้านและตัวหน้าที่ของราชฎรที่เทากันก้านไทยพุกนก สำหรับกุศลเนื่องจากก้านไทยอิสلامต่อนหน้าต่อตนไม่ได้รับการศึกษาทางโรงเรียนของราชการ อ่านเขียน และพูด ภาษาไทยไม่ได้ จึงทำให้มีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับอาณาจักรของตนด้อยไปมาก

4. สาเหตุไม่เข้าใจในอ่านใจหน้าพูด

ครั้นเมื่อได้พิจารณาถึงสาเหตุที่ก้านไม้หราบหรือไม่เข้าใจในเรื่องอ่านภาษาทักษิร
คน แตะของรามอุราเบ็ตต์ ก็จะเห็นได้จากตารางข้างต้น

ตารางที่ 17 แสดงสาเหตุของความไม่เข้าใจในงานหน้าที่ของกำนัน

รายการสถานศูนย์ไม่เข้าใจ	ข่าว						นគរបាម	
	จำนวนไทยอิสลาม		จำนวนไทยพุทธ		จำนวนรวม		จำนวน	เปอร์- เซ็นต์
	จำนวน คะแนน	เปอร์- เซ็นต์	จำนวน คะแนน	เปอร์- เซ็นต์	จำนวน คะแนน	เปอร์- เซ็นต์		
ไม่รีบอนธ์	22	39.28	3	42.85	25	39.68	16	39.02
ไม่รับการอบรมเชิง	6	10.72	1	14.29	7	11.11	11	26.87
ทางราชการชี้แจงผู้อุปถัมภ์	28	50.00	3	42.85	31	49.21	14	34.14
รวม	56	100.-	7	100.-	63	100.-	41	100.-

ทางราชการขอเรียนถึงมา ชั้นก้านไทยอิสلامของจังหวัดยะลาได้ให้คะแนนในข้อที่ จำนวน 28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 50.00 ของคะแนนทั้งหมด และก้านผู้ชิงไม่ได้รับคะแนน ด้วยความที่เป็นก้านไทยอิสلام ยังเป็นเหตุผลที่บันทึกขออนุมัติการก้านไทยอิสلامเมื่อไหน์ความรู้ทางภาษาไทย เมื่อไม่ได้เรียนรู้ในเรื่องการอ่านหนังสือ หรือเรื่องที่ทางราชการสั่งให้ปฏิบัติแบบน้ำชาด้วย ให้ปฏิบัติหน้าที่ซึ่งเกี่ยวกับตัวก้านเอง หรือเกี่ยวกับราชธราได้เพียงคราว ก้านไทยอิสلامที่ได้ให้คะแนนเกี่ยวกับการไม่เรียนรู้นما จำนวนคะแนนรวม 22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.28 ของคะแนนทั้งหมด

ส่วนก้านไทยพุทธชนส่วนมากมีความรู้เกี่ยวกับเรื่องอาชญากรรมของก้านพอกครา แก่ตัวหนังหน้าที่ ในอัตราส่วนได้เที่ยงกับก้านของจังหวัดนครพนม ก้านจังหวัดนครพนม เนื่องจากไม่เข้าใจในเรื่องนักได้ให้คะแนนเกี่ยวกับการไม่ได้เรียนรู้ให้คะแนนรวม 16 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 39.02 ของคะแนนทั้งหมด มีความรู้เท่าทั่งช้าเกือบหรือทางราชการบอกถ้าด้วย จำนวนคะแนนที่ให้ 14 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 34.14 ของคะแนนทั้งหมด นอกจากนี้ยังมีข้อ ท่านั่งเกตเวย์ก้านขาดความเข้าใจอันดีในจำนวนหน้าที่ของก้าน เนื่องมาจากการ อบรมเชิงทฤษฎีและลงความสำคัญของการฝึกอบรมเป็นอย่างไรใช้ในการปฏิบัติจริง พัฒนาภัยก้านผู้ใหญ่บ้านพดดาย ตามข้อเท็จจริงเมื่อรำชูร์ได้รับเชิญต้องเป็นผู้ใหญ่บ้านหรือ ก้านนั้น ทางราชการไม่ได้จัดการประชุมนิเทศให้เรื่องอ่อนไหวหน้าที่ต้องการห่วงงานในหน้าที่ คงมีต่อให้ก้านผู้ใหญ่บ้านใหม่เรียนงานด้วยตนเอง การปฏิบัติงานดังไม่ได้ผลเท่าที่ควร

การฝึกอบรมภัยก้านผู้ใหญ่บ้านหน้าที่เป็นศักดิ์ที่สำคัญทางการคือการฝึกอบรมเชิงทักษะที่ต้องทำให้ทางกระทรวงฯได้ หากกระทรวงฯ ตรวจสอบให้ทางจังหวัดตัดสินใจการอบรมเอง ก่อนจะนำมาประเมินภัยก้านผู้ใหญ่บ้านด้วยตัวเอง แต่จะต้องจังหวัดหรือข้าราชการที่ทางท้าให้ทดลองและประเมินด้วย

บทที่ 7

ฐานทางสังคมของก้าน

ภัยก้านของชาติเป็นผู้นำของท้องถิ่นในฐานะเป็นเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองผู้มีอำนาจหน้าที่บ้านพดดายบ้านรุ่งดุลของราชธรา และสร้างเสริมความเครียดให้กับท้องถิ่นแล้ว ก้านผู้ใหญ่บ้านของจังหวัดยะลาได้พยายามลดความรุนแรงในทางศรีนุช ผู้นำทางศรีนุชทางศรีนุช ตัวแทนชาวพ

เร่องทักษิณบุคคลที่เป็นผู้นำ แต่เป็นที่ควรพนักถือของราชฎรในระดับหมู่บ้าน
ค้าบดิน พัฒน์ไชยานให้ศึกษาและด้วยการสืบทอดความจากก้านน์ โดยวิธีการให้ก้านน์แต่งความ
รู้ต่อจากใจจริงของน้ำตามที่ก้านน์ในฐานะเป็นบุคคลผู้รู้เหตุการณ์ในหมู่บ้านหรือตำบลนั้น
มีความรู้สึกถูกใจอย่างไร ไปพูดในตำบลนั้น ราชฎรนับถือให้ห้องบุคคลไม่มากเป็นพิเศษ
กว่าบุคคลอื่น แต่ให้ก้านน์ตอบข้อคำถามซึ่งแต่ละข้อให้ให้คะแนนไว้ 1 คะแนนเท่านั้น และ
ให้ผลรวมของที่จะนำมาแต่งความตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 18 แสดงลำดับคุณลักษณะที่เป็นที่การพนันดื่มของรวมถ้วน

บุคคลที่เป็นพ่อครัว นับถือของราชฎร	ข้อหา		นัดพนัง	
	คะแนน	คิดเป็นร้อยละ	คะแนน	คิดเป็นร้อยละ
กำนัน	27	36.49	36	32.22
ผู้ใหญ่บ้าน	13	17.57	11	9.82
โสดอิหม่าน	12	16.22	—	—
พระภิกษุสงฆ์	3	4.05	31	27.68
ข้าราชการ	3	4.05	17	15.18
ครู (โสดครู)	4	5.40	8	7.14
พ่อค้าคนหนาดี	—	—	2	1.73
นับถือเสมอ กัน	12	16.22	17	15.18
รวม	74	100.00	112	100.00

พิจารณาดูจากข้อมูลในตารางข้างต้นแล้วจะเห็นได้ว่า จำนวนคะแนนที่บันทึกการกันน้ำให้สัมผัสรู้ของชาวช่างทวาร บุคคลใดเป็นที่เกรวพนักดิษของราชฎร ในหมู่บ้านด่านเจ้าคุณ มากกว่าบุคคลอื่น ๆ ก็จะเห็นได้ว่ากานนับผู้ซึ่งเป็นที่เกรวพนักดิษของราชฎร ในสังคมชนบท มาก ก็คือผู้คน เป็นผู้ซึ่งมีทางพระศาสนา คุณ เป็นเด่นอนพ่อนานหรือพอดีกับคนเมือง ซึ่งชื่อกลางนี้

ของจังหวัดยะลาได้ให้คะแนนต้นบันสุนจำนวน 27 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 36.49 ของคะแนนทั้งหมด ก้านนจังหวัดนนนครพนมให้คะแนนต้นบันสุน 36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 32.22 ของคะแนนทั้งหมด พิจารณาดูแล้วมีเปอร์เซ็นต์ใกล้เคียงกันมาก และเป็นคะแนนประมาณหนึ่งในสามของคะแนนทั้งหมด ซึ่งกับเนื้อเรื่องแต่คงถูกว่าจะอยู่ในทางตั้งกมกว่า ก้านนนเป็นผู้นำทั้งในทางปักษ์ขวาและในทางตั้งกมในค้านค้า ฯ เมื่อไปตามคำสอนมีฐานศักดิ์สิทธิ์เช่นเดียวกับพระพันบดีของราชธราในอดีตมีรองลงมาเป็นผู้ใหญ่บ้าน

ต่ออนันดมหาร่องดงไปก่อ พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งต่อนามก็จะได้แก่เจ้าอาวาส แต่เนื่องด้วยตักษณะของตั้งกมของจังหวัดยะลาแตกต่างจากตั้งกมของจังหวัดนนนครพนมดังกล่าวมาแล้วในข้อที่ ๑ จังหวัดยะลานั้นพอดเมื่อส่วนมากเป็นชาวไทยเชื้อสาย (นับถือศาสนาอิสลาม) ดูเช่นนับทบทวนสำคัญในทางศาสนาอิสลามในระดับหมู่บ้าน ตำบล ก่อ กรรมการอิสลาม อันประกอบด้วยไวยาวัฒนา ไวยาภัตตา ไวยาภารเต็บ ไวยาภัฒนาเป็นผู้มีอำนาจให้คุณให้ไทยแก่ชาวไทยเชื้อสายได้ตามบัญญัติของศาสนาอิสลาม เรื่องอนุเกี้ยวกับครอบครัวแต่เมตุกของชาติไทยเชื้อสายและภาระปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนาศักดิ์สิทธิ์ในพุทธศาสนา ในเมืองนานาชาติให้คุณให้ไทยแก่พุทธศาสนาให้โดยทางตรง นอกจางานผู้นับทบทวนในทางศาสนาอิสลามเช่นร่องดงไปก่อ “ยะ”, ชั่งอัลลามิกชนก็จะเป็นอิสลามมีศรัทธาให้ปฏิบัติตามหลักข้อที่ ๕ ของศาสนาอิสลาม อิสลามิกชนผู้ซึ่งได้เดินทางไปจาริกแสวงบุญและได้เข้าร่วมพิธี “ฮายี” ณ เมืองเมcca แล้วจึงได้เป็นนาย ชั่งเป็นผู้ที่รับภาระอย่างมาก บนดอยของชาติไทยเชื้อสายมาก

หากน้องตั้งเกตเห็นได้ว่า จังหวัดยะลาเป็นจานวนคะแนนที่ให้ต้นบันสุนพระภิกษุสงฆ์มีน้อยมาก ก่อ มีเพียง 3 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 4.05 ของคะแนนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากตักษณะพิเศษของตั้งกมจังหวัดยะลาแตกต่างกันมาแล้ว จริงอยู่ในจังหวัดยะลาที่ก้านนเป็นไทยพุทธอยู่ถึง 10 คน แต่ก้านนต่อนามากก็เป็นก้านนอยู่ในห้องทูลราชธราต่อนามากเป็นคนไทยเชื้อสายมากกว่าไทยพุทธ เมื่อถือเอกสารราชธราต่อนามากซึ่งเป็นชาวไทยเชื้อสายเขานั้นถือใจมาก เป็นเกณฑ์ ก็ทำให้นาหนักไปในทางความ Kear พันบดีพระภิกษุสงฆ์น้อยไป หากจะพิจารณาคุ้มคะแนนซึ่งก้านนให้ต้นบันสุนกว่า ราชธรา ต่อนามากนั้นก่อ ไวยาภัฒนา คิดคะแนนรวม 12 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 16.22 ของคะแนนทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับคะแนนที่ก้านนจังหวัด

ผลกระทบให้ต้นฉบับนั้นพังเสียด้วยความไม่ต้องการของราชบูรณะ ผลกระทบ 3.1
คะแผน ก็คือเป็นร้อยละ 27.68 ของกะแผนทั้งหมด ซึ่งก็มีเปอร์เซ็นต์สูงกว่าจากไทยอิสานนี่ม
นับถือผู้นำทางศ่างานอย่างตามเดิมอีก ทางอาชญากรรมมากจากการแบ่งของคำ (degree) ความ
นับถือระหว่างหัวใจกันซึ่งกันและของบางคนเป็นหน่วย ก็มีจำนวนทางศ่างานอย่างตามเดิม
ทั้งก็ต่อมาแต่กันไปอีกมาน ความจริงของไทยอิสานมีความเก้าอี้นักการพนันถือผู้นำทางศ่างาน
อิสานอย่างยิ่ง นอกจากนั้นยังมีบุคคลที่ชื่อไทยอิสานนี้ความเก้าอี้นักการพนันมากขึ้น叫做 “ไก่ครู”
อิสานอย่างยิ่ง นักการพนันยังมีบุคคลที่ชื่อไทยอิสานนี้ความเก้าอี้นักการพนันมากขึ้น叫做 “ไก่ครู”

เรื่องที่เกี่ยวกับข้าราชการการนพจารณาคุ้มครอง ก็ันนั้นจังหวัดยะลาให้กะแผนต้นฉบับนั้น
เพียง 3 กะแผน ก็คือเป็นร้อยละ 4.05 ของกะแผนทั้งหมด ซึ่งอาชญาค่าให้ก็คือไปได้กว่า คนไทย
อิสานส่วนมากไม่เคยนิยมนับถือข้าราชการไทยก็ได้ ผิดกันจังหวัดนนทบุรีเปอร์เซ็นต์
ของเรื่องนี้ถูกกว่า ต่อมาถึง 15.18 เปอร์เซ็นต์ ส่วนเรื่องอื่นๆ ผู้อำนวยการพิจารณาศึกษา
ให้จากศ่างานซึ่งกันและของ

ผู้เขียนไกรที่จะให้ขอสังเกตไว้สักเด็กน้อยว่า กันนั้นไทยอิสานของจังหวัดยะลาคน
นี้โดยกาตที่จะเป็นที่เก้าอี้นักการพนันถือของราชบูรณะกว่า เพราะศ่างานอย่างตามเบ็ดโดยกาตให้ เพราะ
คันธ์ไกหร่วงไม่ได้เป็นแค่เฉพาะบทัญญ์ผู้ที่ทางศ่างานอย่างตามเห็นนั้น แต่เป็นประมวลกฎหมาย
คดี ซึ่งบทัญญ์ที่เกี่ยวกับตั้งคณัณนี้เรื่องครอบครัวนุกออกอย่างส่วนบุรุษเป็นต้น และใช้เป็น
บทัญญ์ของกฎหมายซึ่งใช้บังคับอย่างตามกฎหมายไว้ด้วย บุคคลซึ่งเป็นคู่แทบทรือสาวของ
พระนางบุรุษนั้น มีอำนาจให้คุณให้ไทยแก่อิสานมิกชนให้โดยตรง และในการนักการพนัน
ผู้ใดเป็นหงหงและเป็นไก่เชิงมีความด้วย ก็จะเป็นผู้ร่วมยาอ่อนชาในทางศ่างาน สำหรับทาง
บุกครองไว้ในบุคคลเดียว บันเป็นเครื่องสั่งเติมให้กันนั้นผู้นั้นพระเครื่องบุกคนมากขึ้น ซึ่งจะ
นำไปสู่การเป็นบุคคลต้อนเป็นที่เก้าอี้นักการพนันถือของช่างไทยอิสานมากยิ่งขึ้นด้วย นอกจากนั้นจาก
ผลที่ผู้เขียนให้สำรวจมากรณีนักการพนันที่เป็นหงหงกันนั้น ไก่เชิงมีความ ไก่ครู อยู่ด้วย 1 คน ล้วน然是
ได้ความว่า กันนั้นผู้นั้นเป็นที่เก้าอี้นักการพนันถือของราชบูรีในท้องถิ่นมากที่สุด นอกจากนักการพนันไทย
อิสานบางคนก็มีญาติผู้ใหญ่เป็นไก่เชิงมีเพื่อนเป็นไก่เชิงมีความ ไก่ครู ซึ่งความตื้มพัน
ระหว่างบุคคลคงก่อต่อมาແລ້ວกับกันนั้นจะต่อผลต่อห้องนักกันนั้นในห้องจะต่อเสริมให้กันนั้น
เป็นที่เก้าอี้นักการพนันถือของช่างไทยอิสานมากยิ่ง แต่กันนั้นไทยพุทธ ไม่ว่าจะเป็นกันนั้นของ
จังหวัดยะลาหรือในกรุงเทพฯ ไม่มีโอกาสที่จะได้รับสิ่งต้นฉบับนุนซึ่งเสริมกันก่อต่อมาแต่

ดังพอที่จะกล่าวให้ฟ้า ก้านนี้ต่อนมากของจังหวัดยะลา โดยเฉพาะก้านนี้ไทยอิสلامนี้ โอกาสที่จะเป็นที่ควรพนันถือหรือเป็นที่ควรพนันถือของราชบูรพาไทยอิสلامในหมู่บ้าน ด้วยด้วยนั้นๆ มาจากว่าก้านนี้ไทยพุทธในจังหวัดยะลาและจังหวัดนครพนมจะเป็นที่ควรพนันถือของพุทธศาสนาเช่นเดียวกัน

สรุป

จากการศึกษาพิจารณาเบริ่ยนเที่ยบถึงต่อการของก้านนี้ในจังหวัดยะลา กับก้านนี้ของจังหวัดนครพนม ดังผู้เขียนได้กล่าวอย่างมาแต่ในทุก ๆ บท พอที่จะสรุปให้เห็นว่า ลักษณะของก้านนี้ในสองจังหวัดนั้นจะเหมือนกันและแตกต่างกันอย่างไรบ้าง ในเรื่องที่กล่าว ด้วยมุต休假งใจให้บุคคลเข้ารับหรือยอมรับเข้าทำแทบทั้งก้านผู้ใหญ่บ้าน อายุผู้ที่เริ่มเข้ารับคำแนะนำผู้ใหญ่บ้าน ก้านนี้ ระยะในการคำรับคำแนะนำผู้ใหญ่บ้าน ก้านนี้ และอายุของก้านนั้นสองจังหวัด ไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

แต่ในเรื่องระดับการศึกษาของก้านนี้ ก็โดยส่วนรวมแล้ว ระดับการศึกษาของก้านนั้นจังหวัดยะลา ยังต่ำกว่าของก้านจังหวัดนครพนมมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กก้านนี้ ชาวไทยอิสلامนั้นยังมีระดับการศึกษารู้ภาษาไทยน้อยมากและมีก้านหน้าชาวไทยอิสلامที่พูดเขียนช้านภาษาไทยไม่ได้เดยกันจำนวนถึง 10 คน ทั้งนกเพราะระดับการศึกษาของชาวไทยอิสلامในจังหวัดยะลายังต่ำมาก การที่ระดับการศึกษาของชาวไทยอิสلامต่ำมากนั้นเนื่องจากตั้งแต่ก่อน พอกไทยอิสلامไม่นิยมส่งบุตรหลานเข้ารับการศึกษาในโรงเรียนของทางราชการ แต่ก็ตั้งแต่ก่อนจะต้องเข้าเรียนหนังสืออาชีวันที่ปัจจุบัน เด็กเป็นโรงเรียนทางศาสนาอิสลามและยังมีจำนวนมากกว่าประชานส่วนมาก (Majority) ของจังหวัดยะลาเป็นชาวไทยอิสلامพูดภาษาสามัญ เป็นภาษาทั่วไป เป็นเครื่องดูใจและอุปสรรคสำคัญที่สุดของการบริหารการศึกษาในภาคตะวันออก

เมื่อระดับการศึกษาของก้านนี้ไทยอิสلامต่ำมาก ก้านนี้ต่อนมากก็ไม่มีความเข้าใจในเรื่องข้าวนาดห้าท้องคน คดีคดีเรื่องที่เกี่ยวกับราชบูรพาพอยที่ช่วยเหลือชาติของราชบูรพาให้เข้าใจต่อการบริหารประเทศให้เท่าท้อง ซึ่งข้อนี้มีผลต่อการพัฒนา

ปรับปรุงแก้ไขศักยภาพผู้นำบุรุษที่อยู่บ้านเป็นประจำในระดับชั้นหัวตัว และจะต้องมีการร่วมไปกับการให้ปัจจัยเชิงเศรษฐกิจและเจ้าหน้าที่ของประเทศไทย ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจกันมากขึ้น รวมถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ดี และการปรับเปลี่ยนวิถีทางการค้าที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันในเวทีโลกได้มากขึ้น

เรื่องเกี่ยวกับส่วนของก้านน้ำด้วยทั้งนี้ ก้านน้ำของรังหดดีจะตามส่วนส่วนใดตามความเบื้องต้น
คือก้านน้ำดังหดดันครพนม ก้านน้ำดังหดดันจะดูบานมากเป็นผู้มีคงแห่งทรงตน เป็นเจ้าของ
ส่วนย่างและส่วนผดใน แต่ก้านน้ำดังหดดันครพนมส่วนมากมีสภาพทางการท่านาเป็นหลัก แต่
ค่าครองชีพอย่างราษฎร์ดังหดดันจะดูบานกว่าของรังหดดันครพนม การวัดส่วนทางการเงิน
อันแท้จริงของก้านน้ำดังหดดันให้ถูกต้องอย่างแท้จริงคงเป็นเรื่องยาก

เกี่ยวกับเรื่องก้านพันเป็นบุคคลที่ควรพนับถือของราชูรในหมู่บ้านค้าบันน์ เนื่องจากเป็นชาวไทยเชื้อสายนั้น มีเรื่องพิเศษมากก็ว่าก้านพันเป็นชาวไทยพุทธ ไม่ว่าจะเป็นก้านพันของเจ้าหัวด้วยตัวหรือของศรีหัวหัวหนานครพนม ในข้อที่ว่า ก้านพันไทยเชื้อสายสำราญรถเป็นได้ทั้งก้านพันและผู้นำในทางศาสนาด้วย ก็อก้านพันบางคนเป็นโภคิธอนม่ำ โภคิธิตา หรือโภคิธเทมนั่นเป็นกรรมการเชื้อสายหรือหัวหน้าทางศาสนาเชื้อสาย มีอำนาจให้คุณให้ไทยแก่ราชูร ไทยเชื้อสายในเรื่องที่เกี่ยวกับศาสนาเชื้อสายเรื่องครรภ์บุตรดูคล้าย ดังนั้นก้านพันชาวไทย เชื้อสายศรีหัวนำด้วยผู้นำในทางปกครองและในทางศาสนาไว้กับตัวก้านพันคนเดียวได้ ซึ่งก้านพันไทยพุทธมีความสามารถคุณลักษณะดังนี้ได้ เพราะพระภิกษุเป็นผู้นำทางศาสนา และพระภิกษุเองก็ไม่มีอำนาจให้คุณให้ไทยกับราชูรพุทธศาสนาใด โดยตรง แต่ผู้นำทางศาสนาเชื้อสายนั้น ศาสนาเชื้อสายซึ่งเป็นทางศาสนาและมีบัญญัติเรื่องกฎหมายบังคับเชื้อสายนิกขน์ไว้ด้วย ก้านพันไทยเชื้อสายซึ่งเป็นผู้นำทางศาสนาด้วยซึ่งมีฐานะเป็นที่เคารพนับถือของเชื้อสายนิกขน์ และมีอำนาจมากก็ว่าก้านพันไทยพุทธในเรื่องที่กดดันอย่าง เรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ เนื่องจากก้านพันไทยเชื้อสายซึ่งศาสนาเบื้องต้องให้มีอำนาจให้ แม้ด้วยก้านพันเองไม่ได้เป็นผู้นำทางศาสนาหรือผู้นำทางศาสนาเชื้อสายเอง แต่ก้านพันอาจเป็นตัวของโภคิธอนม่ำหรือมุญาท

พนักงานให้ความช่วยเหลือผู้มีอำนาจทางศาลตามในที่นี่ ข่าวดังทางศาลอาจเป็นข้อมูลที่ต้องพิจารณาอย่างด้วย ตามความสมั่นพันของบุคคลก็ต้องมีความกับกันนี้ เช่นเดียวกัน

เมื่อทางราชการยื่นรับความฟ้องคดีคดีของก่อนผู้ใหญ่บ้านในฐานะบุคคลที่มีผลต่อภัยรกรถสำคัญในการบริหารราชการส่วนภูมิภาคในระดับหมู่บ้านและตำบล ยังเป็นเรื่องที่ควรห้องการป้องกันของทั้งประเทศด้วยแต่ทางราชการไม่ทราบสภาวะอันแทรกซ้อนเกี่ยวกับกันนี้ ผู้ใหญ่บ้านและ ก็เป็นเรื่องยากที่ทางราชการจะตัดการรับรู้ไปในเรื่องเกี่ยวกับกันนี้ ผู้ใหญ่บ้านให้ดำเนินคดีด้วยตัวเองเพียงบางส่วนเท่านั้นเกี่ยวกับภาระของกันนี้ในส่วน ทางท้องที่ผู้เขียนให้นำมาแสดงไว้ในเรื่องนี้ย่อมพอกใจแต่คงให้เห็นว่า ควรจะมีการปรับปรุงแก้ไขและเพิ่มนาผู้ซึ่งเป็นตัวภัยรกรถสำคัญซึ่งก่อความเสียในการบริหารราชการแผ่นดินอย่างไร นั้นคงดี

ท่านจะศึกษา PERSONNEL ADMINISTRATION ในประเทศไทย

โดยถูกต้องแน่นอนได้จากที่เดียว คือ

“ วารสารข้าราชการ ”

หนังสือรายเดือนของสำนักงาน ก.พ.

ค่าบำรุงรวมค่าส่งเบล 32 บาท บอกรับพร้อมกับส่งเงินค่าบำรุงล่วงหน้าไปยัง

“ ผู้ดูแลวารสารข้าราชการ สำนักงาน ก.พ. ในพระบรมมหาราชวัง พะนัง ”

โทรศัพท์ 22803

SUMMARY
Comparative Study of
Kamnans in the Provinces of Yala and Nakornpanom
by Thien Thamatip

Kamnans (commune leaders) have important role in the administration of the provinces, especially at the commune (Tambol) and village (Mooban) levels. Kamnans are people's representatives and the closest administrative officials to the people. The Kamnan acts as a liaison between the government and the people in the rural areas. His importance may be judged by the fact that 22,497,724 (88%) of the total population in 1960 resided in rural Thailand.

Because of the importance of the Kamnan the writer of this article decided to make a study of the conditions under which they operate and of Kamnan characteristics. Two remote provinces were selected for study. Yala Province in the south and Nakornpanom in the northeast. The people of these provinces are quite different from people in the central part of the country, especially is this so in Yala Province where a majority to the people are Muslims.

The data for this study was collected in 1961 during meetings in Bangkok of Kamnans from the two provinces. The data was gathered by questionnaire interview and observation. Forty-two Kamnans from Changwad Yala, about 93% of the total in the province, and 62 Kamnans from Changwad Nakornpanom about 82% of the total, participated in the study. The study's conclusions were as follows:

1. Incentives

The largest group of Kamnans, about 30%, said that they wanted to help the country in its administration. The rest of them mentioned other factors, such as being persuaded to serve by government officials, but a few Kamnans said that they volunteered to serve.

2. Age

About 80% of the Kamnans were between 40 and 60 years of age. About 10% were over 60. The average was 48. The average age at appointment was 39. About 25% were appointed when they were between 36 and 40 years of age but 65% were appointed when they were between 31 and 45 years old. Excluding their experience as village headman, approximately 75% had been Kamnans, for 30 to 35 years. Three percent had from one to ten years service. The average tenure of service as a Kamnan was 9 years.

3. Profession

Most of the Kamnans were farmers and gardeners (about 80%). So we can see that Kamnans in both Changwads were agriculturists.

Apart from his nominal salary, 80% of Yala Province Kamnans earned from approximately 500 to 1,500 baht per year in cash. About sixty-three percent of the Kamnans in Nakornpanom Province earn less than 500 baht per year in cash. The worked difference here may be at least partially attributable to the lower cost-of-living in Nakornpanom.

Moreover, the economy in rural areas is more a subsistence economy than a money economy, a Kamnan's cash income is not a good indicator of his financial status.

4. Educational Background and Knowledge of the Thai Language

In Yala, as in the other three provinces in southern provinces where population is largely Muslim, there are two systems of education in Thai Schools and Islam Schools (por-noh). All 10 buddhist Kamnans attended Thai schools, 8 of these had 4 years of primary education or higher.

The education of 32 Thai-Islam Kamnans can be classified as follows: 13 of them had been in both Thai and Islam schools; 4 of them went to Thai schools only; 8 of them went to Islam schools only; while 7 of them attended neither school. Fluency in the Thai language of Islam Kamnans is another side of the problem. Two of them (6.2%) can speak, write and read Thai well; 12 (37.5%) can speak, write and read quite good; and the rest, 18 of them (51.2%), don't understand Thai well enough to be of real use. Their ability in using Malayan language of Islam Kamnans is as follows: 4 of them (12.5%) can read and write very well; 9 (28.1%) can read and write well; 10 (31.1%) can barely read and write; and the remaining of 9 (28.1%), can only speak. Please note that all Kamnans are fluent in the Malayan language as they go by with it.

At Nakornpanom 86 Kamnans (91.3%) finished 4 years of primary education. So the educational levels of Kamnans of the two provinces are much different.

5. Kamnans' understanding of their own authority

A study of Kamnans' understanding of their own authority of Buddhist Kamnans in Changwad Yala revealed that 80% of them understand very well; only 2 out of 32 Islam Kamnans understand well, 19 (59.4%) understand moderately well and the rest (11) understand a little. In contrast where 34 Kamnans (43.5%) in Nakornpanom understand moderately well. So we can say that most of Kamnans in Nakornpanom understand their authorities better than Kamnans in Yala.

Causes of incomprehension are lack of education and exposure. Most of the Kamnans only know their power and authorities as far as they were told by the district officials (Amphur).

6. Kamnans' position in society

At commune and village levels a Kamnan is the leader in several ways; he is the head of administrative official of the commune, a religious leader, and more often than not, is prosperous too. He is thus regarded highly by his people. A Kamnan is both a formal and informal leader, but an Islam Kamnan is very much respected by Thai-Islam people in the south because he can be both an administrative official and a religious leader. Some Kamnans are heads of Islam religion order; such as *Toh-imam*, *Toh-billa* or *Toh-gortep*. They are empowered to grant rewards or punishment to Islam people according to the Islam precepts which cover both spiritual and civil matters, such as laws governing family affairs and inheritance. Even if a Kamnan is only a "Haji" he will be respected. Besides he may be a relative of a *Toh-imam*. The relations between a Kamnan and a religious leader effected a Kamnan in the south very much. A Buddhist Kamnan can not have such an influence, as he is not sanctioned by the Buddhist scripture.

In sum, this article, in the Thai version, includes important data covering various aspects of the Kamnan in the two crucial regions of the Kingdom. To any serious student of the Thai government and culture this article should be required reading.
